

உ
சிவமயம்

சைவநீதி

SAIVANEETHI

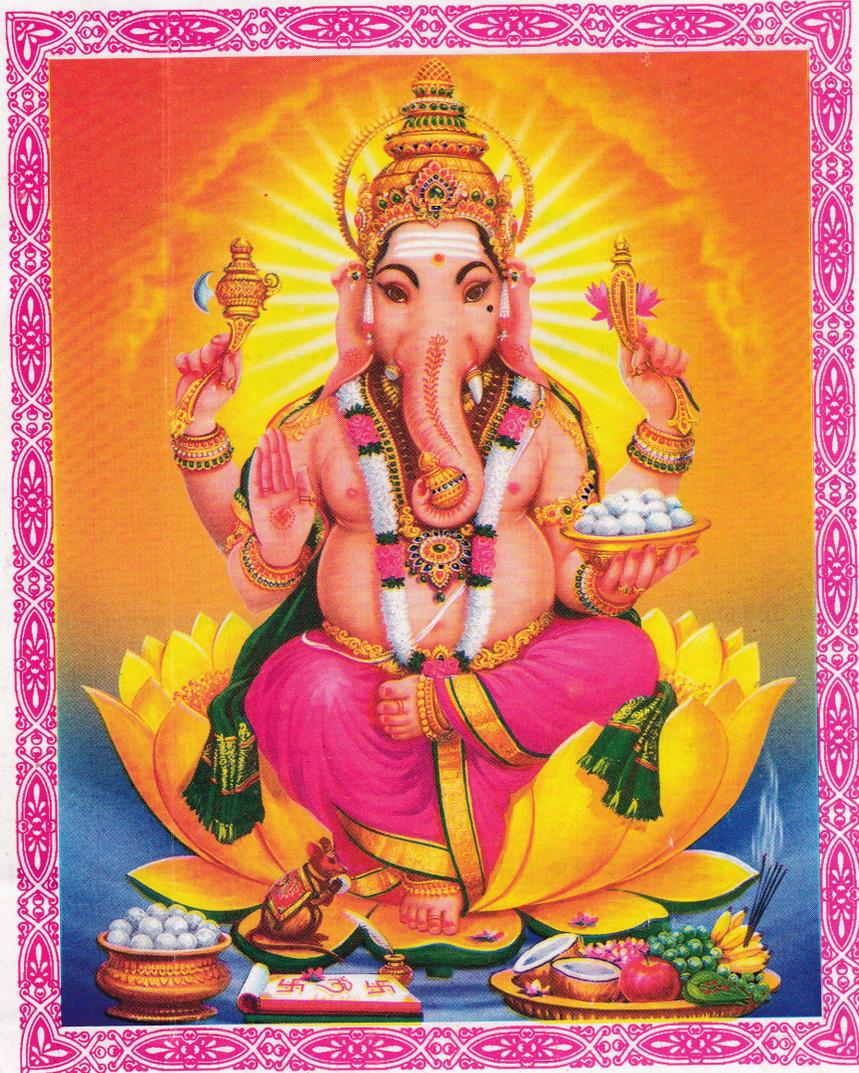
மலர் 9

பார்த்திப - சீத்திரை

April - May 2005

இதழ் 1

ஒன்பதாவது ஆண்டு மலர்

ரூபா 25/=

யொருளடக்கம்

பக்கம்

1. அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு - திருத்தொண்டத்தொகை 2
2. சைவபுஷணம் தமிழ் விளக்கம் 4
3. மதிநலம் படைத்த மைந்தன் 6
4. சித்திரைச் சதயத் திருநாள் பரகதி உதயப் பெருநாள் 8
5. கல்வி நிலையங்களிற் சைவம் 11
6. இராவணன் கோணேசரிடம் சிவலிங்கம் பெற்றது 14
7. தீவினை மாளும் சிவகதி சேரும் 15
8. நேர்மைக்கு நிகரில்லை 18
9. SAIVA DOCTRINE FOR LIFE AS SHOWN BY APPAR ADIKAL 24
10. சந்தேகம் தெளிதல் 27

சைவநீதி இதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர்.

- இதழ் நிர்வாகிகள்

உ
சிவமயம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவநீதி

மலர் 9 பார்த்திப - சித்திரை சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத இதழ் - 01

தொடக்குனர்:

கலாபூஷணம், ஞானசிரோமணி,
சைவப்புலவர்மணி, வித்துவான்,
திரு. வ. செல்வையா

மதுபுரைஞர்:

சிவநீ. கு. நகுலேஸ்வரக்குருக்கள்

திரு. D. M. கவாமிநாதன்

அறங்காவலர்,
ஸ்ரீ பொன்னம்பலவானேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்

திரு. அ. கந்தசாமி

Chairman U.P.S.

திரு. கு. மகாலிங்கம்

பதிப்பாசிரியர்:

திரு. வே. திருநீலகண்டன்
லக்ஷ்மி அச்சகம்

விநயோகம்:

திரு. க. சீனிவாசகம்
ஒய்வுபெற்ற கோட்டக் கல்வி அதிகாரி

நர்வாக ஆசிரியர்:

திரு. செ. நவநீதகுமார்
30, ரம்யா நோட், கெரூம்பு-04.

தொடர்புக்கு: 7.30 p.m. to 7.30 a.m.

தொலைபேசி: 2580458

அகவை ஒவ்வியதில் .....

ஒன்பதாவது ஆண்டு முதலாவது இதழில் உங்களைச் சந்திப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். கடந்த எட்டு ஆண்டுகள் பலவித இன்னல்கள் மத்தியிலும் எம்பெருமான் அருளால் இடையீடின்றிச் சைவநீதி வெளிவந்தது. இதற்கு உதவி புரிந்த சைவ அன்பர்களுக்கு முதலில் நன்றி கூறுகிறோம்.

சமய வளர்ச்சிக்குப் பிரசாரமும், பிரசாரமும் இன்றியமையாதது. இதில் எமது வெளியீடு பிரசாரம். இது மாத வெளியீடு இலக்கிய சஞ்சிகைக்கு ஆதரவு கிடைத்தாலும் சமய சஞ்சிகைக்கோ ஆதரவு மிகக் குறைவு. அதிலும் சைவசமய சஞ்சிகை என்றால் நிலைமை கூற வேண்டியதில்லை. மக்கள் மத்தியில் சைவசமய உண்மைகளைத் தத்துவங்களை அறிய வைக்க வேண்டும். என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் இப்பணியைச் செய்து வருகிறோம். அனைவரும் படித்துப் பயன் பெற வேண்டும்.

சைவநீதி சார்பாகச் சமயப் பிரசாரமும் நடை பெறுகின்றது. சித்திரை 01 ந்திகதி தொடக்கம் 10ம் திகதி வரை மலேசியாவில் கோலாலம் பூரிலும் அதனை அண்டியுள்ள பிற இடங்களிலும் சைவசமயச் சொற்பொழிவு இடம் பெற்றது. மலேசியா வாழ் சைவப் பெருமக்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் சொற்பொழிவிற் பங்கு பற்றினர். அவர்கள் மத்தியில் ஒரு விழிப்புணர்வைக் காணக்கூடியதாயிருந்தது. சொற்பொழிவை ஏற்பாடு செய்த திரு S. அப்புத்துரை, திரு S. முத்துத்தம்பி, திரு A. குலவீரசிங்கம் ஆகியோருக்கு சைவ நீதி வெளியீட்டுக் குழு சார்பில் நன்றி கூறுகிறோம்.

எமது பணி மேலும் பயனுள்ளதாக அமைய அல்லது விரிவடைய வேண்டுமெனில் வாசகர் வட்டம் விரிவடைய வேண்டும். சைவ நீதியின் வளர்ச்சி எமது பணியின் உயர்ச்சி. உங்கள் ஆதரவுடன் ஒன்பதாவது அகவையில் சைவ நீதி மேலும் வளர்ச்சியுற்றுச் சிறப்புற இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

தன்கட ன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கி.ப்பதே

உ
சிவமயம்

அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
ஏழாந் திருமுறை - திருத்தொண்டத்தொகை
அடிமை

பண்-கொல்லிக்கொளவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவா முந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீலகண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்கூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அம்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே. 1

இலைமலிந்த வேல் நம்பி எறிபத்தர்க் கடியேன்
ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்
கடவூரிற் கலயன்றன் அடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்
எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கு மடியேன்
அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயர்க் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே. 2

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கும் உருத்திர பகபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினா லெறிந்த
அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே. 3

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கு மடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பார்க்கும் பேயார்க்கு மடியேன்
ஒருநம்பி அப்பூதி யடியார்க்கு மடியேன்
ஒலிபுனல்கூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கர்க் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே. 4

வம்பறா வரிவண்டு மணம்நாற மலரும்
மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற்பேணா
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கு மடியேன்
ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கு மடியேன்
நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கு மடியேன்
நாட்டமிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கார்க்கு மடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே. 5

வார்கொண்ட வனமுலையாள் உமையங்கள் கழலே
 மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கு மடியேன்
 சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
 செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டர்க் கடியேன்
 கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவார்க்கு மடியேன்
 கடற்காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கு மடியேன்
 ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே.

6

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
 பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க் கடியேன்
 மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையர்க் கடியேன்
 விரிதிரைகூழ் கடல்நாகை அதிபத்தர்க் கடியேன்
 கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
 கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கு மடியேன்
 ஐயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கு மடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே.

7

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
 கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியேன்
 நிறைக்கொண்ட சிந்தையான் நெல்வேலி வென்ற
 நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கு மடியேன்
 துறைக்கொண்ட செம்பவளம் இருளகற்றுஞ் சோதித்
 தொன்மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கு மடியேன்
 அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவார்க் கடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே.

8

கடல்கூழ்ந்த உலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
 காடவர்கோன் கழற்சிங்கள் அடியார்க்கு மடியேன்
 மடல்கூழ்ந்த தார்நம்பி இடஞ்சுழிக்கும் தஞ்சை
 மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் அடியார்க்கு மடியேன்
 புடைகூழ்ந்த புலியதள்மேல் அரவாட ஆடி
 பொன்னடக்கே மனம் வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியேன்
 அடல்கூழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கு மடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே.

9

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கு மடியேன்
 பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கு மடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
 திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கு மடியேன்
 முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
 முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்
 அப்பாலும் அடிசார்ந்த அடியார்க்கு மடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

10

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
 வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்
 தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
 திருநீலகண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
 என்னவனாம் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
 இசைஞானி காதலன் திருநாவ லுார்க்கோன்
 அன்னவனாம் ஆரூரன் அடிமைகேட் டுவப்பார்
 ஆரூரில் அம்மானுக் கன்பரா வாரே.

11

மார்கழி இதழின் தொடர்ச்சி.....

சைவபூஷணம் தமிழ் விளக்கம்

ஒவ்வொரு ஆகமங்களின் சுலோக எண் இவ்வளவென்று ஐந்து சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

காமிகம் பரார்த்தக்கிரந்தம், யோகஜம் இரண்டு லக்ஷங்கிரந்தம், சிந்தியம் லக்ஷங்கிரந்தம், காரணம் நாலுகோடி கிரந்தம், அஜிதம் பதினாயிரங்கிரந்தம், தீப்தம் நியுதக்கிரந்தம், சூக்குமம் பத்மக்கிரந்தம், பத்மமாவது நூறுகோடி, சகஸ்ரம் சங்கக்கிரந்தம், அம்சமான் ஐந்து லெக்ஷங்கிரந்தம், சுப்ரபேதம் மூன்றுகோடி கிரந்தம், விஜயம் மூன்றுகோடி கிரந்தம், நிசுவாசம் ஒருகோடிகிரந்தம், சுவாயம்புவம் மூன்றறைக்கோடிகிரந்தம், ஆக்கிநேயம் முப்பதினாயிரங்கிரந்தம், வீரம் பத்துலக்ஷங்கிரந்தம், ரௌரவம் எட்டுகோடி கிரந்தம், மகுடம் லக்ஷங்கிரந்தம், விமலம் மூன்றுலக்ஷங்கிரந்தம், சந்த்ரஞானம் மூன்றுகோடி கிரந்தம், முகபிம்பம் மகாபத்மக்கிரந்தம், புரோத்கீதம் மூன்றுலக்ஷங்கிரந்தம், லளிதம் எண்ணாயிரங்கிரந்தம், சித்தம் ஒன்றறைக்கோடி கிரந்தம், சந்தானம் ஆறாயிரங்கிரந்தம், சர்வோக்தம் இரண்டு லக்ஷங்கிரந்தம், பாரமேஸ்வரம் பன்னிரண்டுலக்ஷங் கிரந்தம், கிரணம் ஐந்து கோடி கிரந்தம், வாதுளம் லக்ஷங்கிரந்தம் இவ்வாறு இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுக்குத் தனித்தனி கிரந்தஎண் அறிந்துகொள்க.

இருபத்தெட்டு ஆகமங்களின் கிரந்தஎண் இவ்வளவென்று தொகுத்துக் கூறுகின்றார்.

இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுக்கும் ஒருசேரக்கிரந்த எண் கூறுமிடத்து, பரார்த்தத்தின்மேல் பதினொரு லெக்ஷங்கோடியே முப்பதுகோடி ஐம்பத்தொருலக்ஷத்து ஐம்பத்து நாலாயிரங் கிரந்தமென்றறிந்து கொள்க.

சிவாகமசம்பந்தம் ஆறுவிதமென்று கூறுகின்றார்.

சிவாகம சம்பந்தம் எவ்வாறெனில், சதாசிவ சுவாமிக்கும் அனந்தேசுவரருக்கும் பரசம்பந்தம். அநந்தேசுவரருக்கும் ஸ்ரீகண்டருக்கும் மகத்சம்பந்தம். ஸ்ரீகண்டருக்கும் தேவேந்திரனுக்கும் அந்தராள சம்பந்தம். தேவேந்திரனுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் திவ்யசம்பந்தம். ரிஷிகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் திவ்யா திவ்யசம்பந்தம். மனிதருக்கும் அதிவ்யசம்பந்தம். இவ்வாறு சிவாகமங்கள் வருமுறையிலுள்ள சம்பந்தம் ஆறுவகையாயிருக்குமென்றறிந்துகொள்க.

பதினெண் புராணங்களின் பெயரும் கிரந்த எண்ணும் ஒன்றரைச் சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

பிரமபுராணம், பத்மபுராணம், வைஷ்ணவபுராணம், சைவபுராணம், பாகவதபுராணம், பவிஷ்யத்புராணம், நாரதீயபுராணம், மார்க்கண்டேயபுராணம், ஆக்கினேயபுராணம், பிரமகைவர்த்த புராணம், லிங்கபுராணம், வராகபுராணம், ஸ்காந்தபுராணம், வாமனபுராணம், கூர்மபுராணம், மச்சபுராணம்,

திருக்கண் வருங்கால் நகுத அதனை

அடுத்துஊர்வது அடுத்துஒப்பது கில்

621

துன்பம் வரும்போது அதற்காக வருந்தாமல் அதை எள்ளி நகையாட வேண்டும், அதனை நெருங்கி, அடக்கி ஏறி ஆளவல்லது அதை ஒப்பது வேறொன்றுமில்லை.

கருடபுராணம், பிரமாண்டபுராணமெனப் புராணம் பதினெட்டாகும். இவற்றுள் சைவபுராணம் ஒருலக்ஷங்கிரந்தம், ஸ்காந்தபுராணம், ஒரு லக்ஷங்கிரந்தம், ஏனைய பதினாறு புராணங்களும் இரண்டு லக்ஷங்கிரந்தம், இவ்வாறு பதினெண்புராணங்களும் நாலுலக்ஷங் கிரந்தமென்றிந்துகொள்க.

பதினெட்டு ஸ்மிருதிகர்த்தாக்களின் பெயரைக் கூறுகின்றார்.

பதினெட்டு ஸ்மிருதிகர்த்தாக்கள் பெயர் வருமாறு :- மனு, அத்திரி, விஷ்ணு, ஹாரிதர், யாக்ருவல்க்யர், சுக்கிரன், அங்கிரஸ், யமன், ஆபஸ்தம்பர், சம்வர்த்தகர், காத்தியாயனர், பிரகஸ்பதி, பராசரர், வியாசர், சங்கர், லிகிதர், தஷர், கௌதமர் எனப்பதினெண்மர். இவர்களே ஸ்மிருதிசொன்னவர்களென அறிந்துகொள்க.

ஆத்மார்த்தமூர்த்தியின் அஷ்டபந்தனவிதி இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஆத்மார்த்தமூர்த்தியின் அஷ்டபந்தனவிதி தீப்தாகமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது வருமாறு :- நெல்லினால் சதுர்சர்மாக மண்டலமிட்டு, அதின் மத்தியில் அலங்காரத்துடனும் ஐலத்துடனும் கும்பமும் வர்த்தனியும் இவற்றைச் சூழ அஷ்டகலசமும் ஸ்தாபித்து, ஆசனாதிகளால் பூஜித்து, லிங்கத்தினின்றும் முறையே கும்பத்திற் சிவனையும் வர்த்தனியில் சத்தியையும் எட்டுக் கலசங்களில் எட்டு வித்யேஸ்வரர்களையும் அஞ்சலியினால் எடுத்து ஸ்தாபித்துப் பூஜித்து நிரோதார்க்கியங்கொடுத்துப் பின்னர் லிங்கத்திற்கு அஷ்டபந்தனமாவது பஞ்சபந்தனமாவது திரிபந்தனமாவது மருந்து கூட்டிச் சாத்தி, பஞ்சகவ்யாதிகள் அபிஷேகஞ்செய்து, கும்பம் வர்த்தனிகலசங்களினாலும் அபிஷேகஞ் செய்து, அர்க்கியாபிஷேகஞ்செய்து, பத்திரபீடத்தின் மேலெழுந்தருளப்பண்ணி நைவேத்தியாந்தமாகப் பூஜித்துப் பிராயச்சித்த நிமித்தமாக அகோரமந்திரத்தால் ஆயிரத்தெட்டு அல்லது நூற்றெட்டு ஓமஞ்செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு ஆன்மார்த்த சிவபூஜையில் அஷ்டபந்தனவிதி அறிந்துகொள்க.

முப்பத்திரண்டு இலக்கணம் ஒன்றரைச்சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

உத்தமமானவர்களுக்குரிய உத்தம இலக்கணம் முப்பத்திரண்டு. அவை வருமாறு. கைகள், கண்கள், மூக்கு, தனமத்தியம், முழங்கால்கள் என்னுமிந்த ஐந்தும் தீர்க்கமாயிருக்க வேண்டும். கழுத்து கணுக்கால், முதுகு, குறியென்னுமிந்த நான்குங் குறுகியிருக்க வேண்டும். நகம், தோல், கூந்தல், பற்கள், விரல்களின் கணுவென்னுமிவை ஐந்தும் மிருதுவாயிருக்க வேண்டும். வயிறு, பிடரி, தோள்கள், மூக்கு, மார்பு, நெற்றி என்னுமிந்த ஆறும் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். கண்கள், உதடு, மோவாய்க்கட்டை, உள்ளங்கால், உள்ளங்கை, நகம், பீஜம் என்னுமிந்த ஏழும் சிவந்திருக்க வேண்டும். முஷ்டி, மணிக்கட்டு, மார்பு என்னும் மூன்றும் வலிமையுடையதாயிருக்க வேண்டும். நெற்றி, மார்பு என்னுமிரண்டும் விசாலமாயிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு முப்பத்திரண்டு இலக்கணமுமறிந்து கொள்க.

சிவபத்தர்களுக்குரிய அடையாளங்களிவையென நான்கு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும் .....

வெள்ளத்து அனைய கிடும்பை அறிவுடையான்

உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்.

622

வெள்ளம் போல் ஏராளமாய் வரும் துன்பங்கள் எல்லாம், அறிவுடையவன், அவற்றால் ஒன்றுமில்லை என்று மனத்தில் நினைத்த அளவில் நீங்கிவிடும்.

மதிநலம் படைத்த மைந்தன்

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

மூன்று நாட்களாக ஓயாமல் மழை பொழிந்து கொண்டிருந்தது. பறவைகள் எல்லாம் மரங்களில் பதுங்கிக் கொண்டு, பசியுடன் உணவின்றித் தவித்துக் கொண்டிருந்தன. எங்கும் ஒரே இருள் தண்ணீர் வெள்ளமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. மங்கம்மாள் வீடு ஊர்க்கோடியில் இருந்தது. வீடு முழுவதும் ஒழுக்கல். ஒரு மூலையில் சிறு விளக்கு மங்கலாக எரிந்துகொண்டிருந்தது. பழங்கஞ்சியைக் குடித்து பவசேனன், எங்கும் ஈரமாக இருந்தபடியால் படுக்க இடமின்றித் தவித்தான். “அம்மா! நான் எங்கம்மா படுப்பது? குளிக்கின்றது. போர்த்துக் கொள்ளத் துணி கொடு அம்மா” என்று கேட்டான். அவன் தாய் மங்கம்மாள் ஒரு துணியை எடுத்துக் கொடுத்து, ஈரத்தரையில் ஒரு கிழிந்த பாயைப் போட்டு “கண்ணே! இப்படிப் படுத்துக்கொள்” என்றாள். பவசேனன், “அம்மா! இந்தத் துணி ஏதம்மா? இவ்வளவு பெரியதாக இருக்கின்றதே!” என்று கேட்டான். மங்கம்மாள் “கண்ணே இது உங்க அப்பாவுடையது” என்றாள். பவசேனன், “அம்மா! எங்க அப்பா எங்கே? நான் ஒரு நாளும் பார்க்கவே இல்லையே!” என்றான். மங்கம்மாள் வருந்திய உள்ளத்துடன் “கண்ணே! உன் தகப்பனார் வெளியூருக்குப் போயிருக்கின்றார்” என்றாள். பவசேனன், “அம்மா! அப்பா எப்போது வருவார்கள் அம்மா! அம்மா! அப்பாவைப் பார்க்க வேணும் என்று எனக்கு நிரம்ப ஆசையாக இருக்கிறது” என்றான். மங்கம்மாளுக்கு அவன் கேள்விகள் பெரிய வேதனைத் தீயைத் தூண்டியது. தனது பழைய செல்வ நிலைமையும், தானுந் தன் கணவனும் பெருந்தனத்துடன் மாடி வீட்டில் வாழ்ந்த வாழ்க்கையும், குழந்தை யில்லையென்று காசி ராமேஸ்வரம் போய்த் தான தருமங்கள் செய்ததும், ஆறுமாதக் கருவுற்றிருந்த போது தன் கணவன் மாண்டு போனதும், தாயாதிகள் மிகுந்த வன்கண் செய்து,

வீடு வாசல் நில புலன்களையெல்லாம் கவர்ந்து கொண்டு, அடாத பழியைச் சுமத்தித் தன்னை அடித்து விரட்டியதும், தான் இப்போது உடுக்க உடையும் உண்ண உடையுமின்றித் தவிப்பதும், ஆக இப்படித் தனது பழைய பெருமைகளும் புதிய சிறுமைகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவள் மனக்கண்முன் காட்சி தந்து மறைந்து கொண்டே இருந்தன. தனது துன்பத்தை உள்ளுக்குள் அடக்கிக் கொண்டு, “அன்புள்ள அருமை மகனே! உனது அப்பா இப்போது வரமாட்டார். நீபெரியவனாகி நன்றாகப் படித்துக் கெட்டிக்காரனாக ஆனால் தான் வருவார்” என்றாள். இப்படி தாயும் மகனும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். மழை விட்டபாடில்லை. ஒருவாறு மகன் தூங்கி விட்டான். மங்கம்மாளுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. கணவனைக் குறித்து ஏக்கம் வந்தது. கண்ணீர் ஆறுபோல் பெரும் மழைத்தண்ணீரோடு கலந்தது. மழைநீர் குளிர்ந்தும், கண்ணீர் வெதும்பியும் இருந்தன. எப்படியோ இரவு பொழுது கழிந்தது.

மறுநாள் பள்ளிக்கூட விடுமுறை. பிள்ளைகள் எல்லாம் வீதியில் மழைத் தண்ணீரில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். சில பிள்ளைகள் நீரில் மிதந்து போகும் நீர்க்குமிழியைப் பிடித்து எடுக்க முயன்றனர். சில பிள்ளைகள் மண்ணைக் குவித்து அணை போட்டு, நீர் ஓட்டத்தை ஒரு புறம் தடுத்தனர். ஒருவர் மேல் ஒருவர் சேற்றை வாரி இறைத்தனர். பவசேனன் ஒரு கடிதத்தினால் கப்பல் செய்து ஓடுகின்ற மழைநீரில் மிதக்க விட்டான். அது நன்றாக மிதந்தது. அசைந்து அசைந்து செல்வதைக் கண்டு அடங்காத ஆனந்த வெள்ளம் அவன் மன வீதியில் ஓடியது. உடனே அவன் காலை உயர்த்தி ஆடிப்பாடினான். இதனைக் கண்ட எதிர் வீட்டு நாகையன், அழகாக மிதந்து செல்லும் கப்பலை எடுத்துக் கிழித்து எறிந்து விட்டான். பவசேனனுக்குக்

இரும்பைக்கு இரும்பை படுப்பர் இரும்பைக்கு

இரும்பை படாஅ தவர்.

823

துன்பம் வரும்போது அதற்காக வருந்தாதவர், அத்துன்பத்திற்கே துன்பம் செய்வர்.

கோபமும் தாபமும் வளர்ந்தன. ஓடி நாகையன் கன்னத்தில் ஒரு அறை கொடுத்தான். “என் கப்பலை ஏண்டா கிழித்தனை?” என்று சினந்து கேட்டான். நாகையன் அழுது கொண்டே அவன் தந்தையிடம் போய், “அப்பா! எதிர்வீட்டுப் பவன் என் கன்னத்தில் ஓங்கி அடித்தான்” என்று கூறி முறையிட்டான். அவன் தந்தைக்கு உடனே பிரளயகால ருத்திரனுக்கு வருவது போல் கோபம் தலைக்கு மீறி வந்து விட்டது. “பவசேனன் ஏன் உன்னை அடித்தான்?” என்று கேட்டுத் தெளிய வில்லை. ஓடி வந்தார், “தகப்பனில்லாத தறுதலையே! என் மகனை ஏண்டா அடித்தாய்? நாதியற்ற நாசக்காரா!” என்று வைது பவசேனன் கன்னத்தில் ஐந்தாறு அடியைத் தந்தனர். பெரியவர் அடியைச் சிறு குழந்தை தாங்குமா? கண்கள் சிவந்தன! உதடு துடித்தது. பொறுக்க முடியாத வேதனையால் கண்ணீர் சிந்தியது.

பவசேனன் “ஐயோ! ஏனையா என்னை அடிக்கின்றீர்? என் கப்பலை அவன் கிழித்து விட்டான். அதனால் தான் நான் அடித்தேன் உண்மையை உணராமல் என்னை அடிக்கின்றீர்!” என்று அழுதான். அந்தப் பெரியவர் “ஆமாம்! உன் கப்பல் கிழிந்து போனதாலே, உங்கள் அப்பாவுடைய கப்பலே மூழ்கிப் போய்விட்டதோ? பேசினால் இன்னும் அடிப்பேன்” என்று அட்டி விட்டுத் தன் மகனை அழைத்துக் கொண்டு வீட்டிற்குள் சென்றார்.

பவசேனன் விம்மி விம்மி அழுது கொண்டே தாயிடம் சென்று, அவள் மடியைப் பிடித்துக் கொண்டே அலறினான். மங்கம்மாள் மகனை எடுத்து அணைத்து, அவன் கண்ணீரைத் துடைத்து “கண்ணே! ஏன் அழுகிறாய்? ஆர் உன்னை அடித்தது? ஐயோ! ஏன் உன் கன்னங்கள் இப்படித் தடித்தும் சிவந்தும் இருக்கின்றன?” என்று பரிந்து கேட்டாள். பவசேனன், “அம்மா! நான் கப்பல் செய்து தண்ணீரில் விளையாடினேன். எதிர்வீட்டு நாகையன் அதனைக் கிழித்து விட்டான். நான் அவனை ஒரு அடி அடித்தேன் அவன்

அப்பா வந்து என்னை வைது பலமுறை ஓங்கி அடித்தனர். அம்மா! எங்க அப்பா இருந்தால் அந்தப் பையனையும் அடிப்பாரல்லவா? நீ வேணுமென்றே அப்பாவை ஒளித்து வைத்திருக்கின்றாய். அம்மா, அப்பா எங்கே சொல்லு, அப்பாவிடம் சொல்லி நாகையனை அடிக்கச் சொல்லேன்” என்று விம்மி விம்மி அழுது கொண்டே கூறினான். மங்கம்மாள் தனது மகனுக்குப் பதில் கூற முடியாமல் அவனை எடுத்துத் தழுவி, கண்ணீரைத் துடைத்து, திண்பண்டந் தந்து சமாதானஞ் செய்தாள்.

ஒரு நாள் பள்ளியில் பிள்ளைகள் எல்லாம் தங்கள் தங்கள் பாடங்களைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளை நோக்கி, “ஒரு தந்தை! அவனுக்கு நான்கு மைந்தர்கள். அவனுடைய சொத்து 77 ஆயிரம். அந்தத் தந்தைக்கு முதன் மைந்தனிடம் அளவற்ற பிரியம் தனது சொத்தைப் பகிர்ந்து பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க எண்ணினார். மூன்று பிள்ளைகளுக்கு ஆளுக்கு 11ஆயிரம் தந்தார். மிகுதியை மூத்தவனுக்குக் கொடுத்தார். அப்படியானால் மூத்த பிள்ளைக்கு என்ன வரும்? சொல்லுங்கள்” என்று கேட்டார். பிள்ளைகள் எல்லாம், “ஐயா, மூத்தவனுக்கு 44 ஆயிரம் வரும்” என்றார்கள் பவசேனன் மட்டும் சும்மா இருந்தான். அவனுக்குக் கணக்குத் தெரியவில்லை என்று கருதி நகைத்தனர். ஆசிரியர் “பவசேனா! நீ ஏன் சும்மா இருக்கின்றாய் மூத்தவனுக்கு என்ன வரும்” என்று கேட்டார். பவசேனன் எழுந்து, “ஐயா! மூத்தவனுக்கு நமக்கு அதிகப் பணம் வந்து விட்டதே” என்று அகங்காரம் வரும். பிள்ளைகளைச் சமமாகப் பார்த்துப் பங்கிடாத தந்தைக்குப் பாவம் வரும்” என்றான். ஆசிரியர் திடுக்கிட்டார், இப்படிக்கூறுவான் என்று அவர் எதிர்பார்க்க வில்லை. “பவசேனா! டே! நீ இந்த விடையை எவ்வாறு கண்டு பிடித்தனை?” என்று கேட்டார்.

(மிகுதி 20ம் பக்கத்தில்)

மடுத்தவாய் எல்லாம் பகடுஅன்னான் உற்ற

கிருக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து

624

தடைப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் பரவண்டி அழுந்தாமல் அதை இழுத்துச் செல்லும் எருதுபோல, தான் இறங்கொண்ட செயலை விட முயற்சியுடன் வெற்றியுள் செ்பது முடிக்க வல்லவனை அடைந்த தன்பம் தானே துன்பப்படுதலை உடைய தாம்

சித்திரைச் சதுரத் திருநாள்

பரகத் உதயப் பெருநாள்

சிவ : சண்முக வாடிவேல்

நாவரசர் பொய்ப்பாசம் போக்கி மெய்ப்பொருள் அடி அடைந்தவர். நாயனார், புனிதர் மலர்த்தாள் போற்றி பொய்கை சூழ் பூம்புகலூரில் பொருந்தி இருந்தார். நாவுக்கரசர் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லாத இறை அன்பு தேனினைக் கசிந்தது திருநாவுக்கரசர் நாள் தோறும் திருப்புகலூர் திருக்கோயில் திருமுற்றத்தில் கைகலந்த திருத்தொண்டு காதலித்துப் புரிந்து வந்தார்.

எண்ணில்லாத பத்தி பரிமளிக்கும் பாக்களைத் தமிழ் மாலையாகப் பாடிப் புகலூர்ப் பெருமானுக்குச் சாத்தி இன்புற்றார்.

நின்ற திருத்தாண்டகம், தனித் திருத்தாண்டகம், கோவில் கோவைத் திருத்தாண்டகம், குறைந்த நேரிசை, தனித்திரு நேரிசை, ஆருயிர்த்திருவிருத்தம், தசபுராணத் திருப்பதிகம், பாவநாசத் திருப்பதிகம், அறை கூவுந் திருப்பதிகம் இவை முதலான பிற திருப்பதிகங்களை எல்லாம் பேரருட் கடலை அடியார்களுக்கு அருளும் அம்மை அப்பர் மீது ஊனினை உருக்கித் தேனினைத் தெளிக்கும் வான் மறை போல வற்றாத அமுத ஊற்றாக அள்ளி அள்ளிப் பொழிந்த வண்ணம் ஆங்கு அமர்ந்திருந்தார் ஆண்ட அரசு.

மருள் நீக்கும் மாண்புடைய மன்றுளார் அடியார் தெருளோடு, வாக்குப் பணியும் மனப் பணியும் காயப் பணியும் கண்டோர் வியப்பக்

கேட்டோர் அதிசயிக்க மாறா மகிழ்வோடு துதித்து உலகவர் தொழ ஆற்றி வந்தார். மகா உருத்திர மூர்த்தி ஆண்ட அரசருடைய அருநிலைமைக்கு அக மகிழ்ந்தார். உலகவர்க்கு அவர் உள்ளன்பை உணர்த்துவதற்குத் திருவுளம் கொண்டார்.

திருப்பூம்புகலூர் திருமுற்றத்தில் திருநாவுக்கரசருடைய திருவுழுவாரம் எங்கு எல்லாம் நுழைகின்றதோ அங்கு எல்லாம் பொன்னும் நவமணியும் பொலிந்திலங்க அருள் பாலித்தார். மருள் அகன்றார் மனத்து மகிழ்ந்துறையும் மகாதேவர்.

திருப்புகலூர் முன்றலில் செம்பொன்னும் இரத்தின நவமணிகளும் தூரத்தேயும் ஒளிவீசிப் பிரகாசித்தன. கண்களைக் கவர்ந்தன. நம் பொருமான் நாவுக்கரசர் பருக்கைக் கற்களோடு சேர்த்து அவைகளையும் உழுவாரத்தில் ஏந்தினார். எடுத்துச் சென்றார். தாமரை மலர் மணங்கமழும் பொய்கையில் போய் விழ வீசி எறிந்தார்.

திருநாவுக்கரசர் புல்லோடும் கல்லோடும் பொன்னோடும் மணியோடும் சொல்லோடும் வேறுபாடு இல்லாது தனித்திருந்தார். திருப்புகலூர்ச் சிவபெருமான் திருவருளால் நல்லோர் முன்பு விண்ணுலகப் பெண்மணிகள் வான் வழியாக வந்து இறங்கினார்கள்.

அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற

கிடுக்கன் கிடுக்கன் படும்.

625

அடுத்தடுத்துத் துன்பங்கள் தொடர்ந்து வந்தாலும், மனங் கலங்காதவன் அடைந்த துன்பங்களே துன்பப்படடு போடும்.

அத்தேவ மகளிர் அழகிய நெற்றியுடையவர்கள். வில்போன்ற நல்ல பூவத்தினர். மின்னற் கொடிகள் போல விண்ணின்றும் இறங்கி வாய்மை திறம்பாத வாகீசர் முன்பு வந்தார்கள்.

அவர்களுடைய வாய் தக்க இனிமையுடன் இன்னிசை அமுதினை அள்ளிச் சொரிவன அவர்களுடைய வாய் இதழ்கள் சிவந்த அதரங்களாகத் தெரிப்பன. நீலோற்பல மலர் போன்ற நீண்ட கண்ணினர். கண்ணொளியை வெளியில் பரப்பினார்கள். கான இசை மழையைப் பொழிந்தனர் தேவப் பெண்கள்

அவர்களுக்குக் கற்பக மரத்தின் இளந்தளிர் போன்ற பாதங்கள். சாரிகை வடிவாகத் திருநாவுக்கரசரைச் சுற்றி வருவார்கள் அவர்களுடைய கைகள் செங்கழுநீர் மலர் அரும்பு போன்ற மென்மையான விரல்கள் வர்த்தனையோடு சுழன்று அசைவன. அழகு மிளிரும் கரங்களின் வழியாக பொரு கயல் போன்ற கண்கள் மின்னி மறைந்து அசையும். அரம்பை மகளிர் அற்புதப் பொற் கொடிகள் ஒசிந்து ஆடுவன போல ஆடுவார்கள். தேன் ஒழுகப் பாடுவார்கள். மண மலர் பொழிவார்கள். ஆளுடைய அரசை அணைபவர்கள் போல அண்மையில் அசைவார்கள். கூந்தல் அவிழ நாடுவார்கள். இடை துவழ ஓடுவார்கள். மன்மதனோடு மீண்டு வருவார்கள். காம ஒளி பெருக உடை நெகிழ நிற்பாருமானார்கள். அதனைப் பெரிய புராணம் பேசுகின்றது.

ஆடுவார் பாடுவார் ரலர்மாரீ மேற்பொழிவார்
கூடுவார் போன்றனைவார் குழலவிழ விடைநடங்க
ஓடுவார் மாரவே ளுடன்மீள்வ ரொளிபெருக
நீடுவார் சுகிலசைய நற்பாரு மாயினார்.

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாகக் கொண்ட திருநாவுக்கரசருடைய சிந்தையைச்

சீர் குலைக்கக் கருத்துக் கொண்ட அரம்பை யர்கள் தம்மால் ஆன ஆட்டங்களை எல்லாம் ஆடிப் பார்த்தார்கள்.

ஒருமையுடன் ஓங்கார உட்பொருளோடு ஒன்று பட்ட உத்தமருடைய உறுதிக்கு நிகர் ஏது! அத்தனுடைய திருவடியின் கீழ் பத்தி பதித்த அன்பினால் ஆவியோடு ஆக்கை உருகும் உண்மைத்தன்மை உணர்வுடைய தூய தவத்தில் நாயனார் நின்றார். சித்தநிலை சிறிதளவேனும் வித்தகத்தினின்றும் விலகவில்லை.

திருநாவுக்கரசர் திருத்தொண்டு உறைப்பில் திளைத்தார். பிறவித் தொடக்கில் வீழ்த்தும் இருவினைகளின் உருவமாக நிற்கும் அமர அணங்கினரை அவதானித்தார். பொய்மாய பெருங்கடலிற் புலம்பி நிற்கும் புண்ணியங்காள்! தீவினைகாள்! திருவே! உம்மால் இங்கு எனக்கு ஆக வேண்டிய குறை யாது உளது? நான் திருவாரூர் அம்மானுக்கு ஆளானேன். நீங்கள் என்னை அலைக்காதீர்கள்”, என்றுரைத்தார்.

வாக்கின் மன்னவனார் “பொய்மாயப் பெருங்கடலுள்” என்று எடுத்துத் திருத்தாண்டகத் திருப்பதிகத்தை அருப்போட்டு முலைமடவார் கேட்கப் பாடி அருளினார்!

பொய்மாயப் பொருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற புண்ணியங்காள் தீவினைகாள் திருவே நீங்கள் இம்மாயப் பெருங்கடலை அரித்துத் தின்பீர்க் கில்லையே கிடந்துதான் யானேல் வானோர் தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்ண லாரூர்த் தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை யுட்கூச் செய்யும் எம்மான்ற னடித்தொடர்வா னுழிதர் கின்றேன் இடையிலேன் கெடுவீர்கள் இடறேன் மின்னே.

திருத்தாண்டகம் செப்பக் கேட்டும் தேவ மகளிர் நாவரசரை விட்டு விலகினார்களா?

அற்றேம் என்று அல்லல் படுபவோ பெற்றேம் என்று

ஓம்புதல் தேற்றா தவர்

626

செல்வம் வந்தபோது, “நாம் இதைப் பெற்றோம்” என்று மகிழ்ந்து கையழுத்தங் கொண்டு அதை காத்துக் கொள்ளுதலை அறியாதவர், வறுமை வந்தபோது, “நாம் செல்வத்தை இழந்தோம்” என்று தயரப்படுபவரோ? மாட்டார்.

இன்னும் அருகாக அணைய வந்தார்கள். காமத்தில் சிக்குண்ட காதல் மிக்க காரிகையர் புரியும் வஞ்சனைகளை எல்லாம் பார்த்தார். பார்புகழும் பாமாலை பாட வல்லார் தன்னிலை தளரார் சித்த நிலை சிதையார் பெருமையில் சிறந்த பெரியவராத் திகழ்ந்தார்.

விண்ணகப் பெண்கள் வெருண்டார்கள். தாம் அண்ணலாரை அடைய முடியாமையைக் கண்டார்கள். நாவரசரை நானிலம் மதிக்க நயந்து இறைஞ்சினார்கள் மண்ணுலகை விண்டார்கள். விண்ணுலகை அண்டினார்கள்.

மாதரவர் மருங்கணைய வந்தெய்தி மதனவசக் காதலவர் புரிந்தொழுதுங் கைதவங்கள் செய்திவும் பேதமீலா வோருணர்வீற் பெரியவரைப் பெயர்வீக்க யாதுவொரு செயலில்லா மையிலைஞ்சி பெய்துகன்றார்.

என்று ஏத்தும் பெரிய புராணம் நாவரசருடைய இந்நிலையினை அறிந்த ஏழலகும் இனிது ஏத்தின. வாக்கீசர் அன்புப் பத்தியே வடிவானார். மின்னிலவுஞ் சடைப்பெருமான் அடி அடைவே பொருளாகப் பொருந்த வருகின்ற அந்நிலை அண்மியது.

திருவாமூர்த் திருநாவுக்கரசர் பூம்புகலூர்த் தேவாதி தேவர் திருத்தலத்தில் மேலுஞ் சிலநாள் சேவித்திருந்தார்.

நாவரசர் சிவபெருமானுடைய திருவடியின் கீழாக மூவாசை அற்று முச்செயல் முகிழ்த் திருந்தார் தம்மையே சரணாக அடைந்த தமிழேனைப் புகலூர்ப் புண்ணியர் தமது சேவடியில் சேர்த்திடுவார் என்று எழுகின்ற முன்னறிதல் மன எழுச்சி எழுந்தது. திருவிருத் தங்கள் பல பாடுவாராயினர்.

தன்னைச் சரணென்று தாளடைந் தேற்றன் அடிஅடையப் புன்னைப் பொழில்புகலூரண்ணல் செய்வன

கேண்மீன்களோ

என்னைப் பிறப்பறுத் தென்வினை கட்டறுத்தேழ்

நகரத் (து)

என்னைக் கிடக்கலொட் டான்சிவ லோகத் திருத்தடுமே.

திருநாவுக்கரசர் பூவுலகம் முதலாகிய எல்லா உலகங்களும் எடுத்து ஏத்தப் "புண்ணியா உன்னடிக் கே போதுகின்றேன்," என்னும் திருத்தாண்டகத்தை எடுத்து ஏத்தினார்.

எண்ணுகேன் என்சொல்ல எண்ணுகேனோ

எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணின் அல்லால் கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்

கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால் ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்

ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்

புண்ணியா உன்னடிக் கே போது கின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே

ஆண்ட அரசு சிவபெருமானுடைய திருவடிக் கீழ் சென்று சேர்தற்கரிய சிவானந்தத்துடன் ஒன்றுபட்ட பரமஞான வடிவேயாகி அமர்ந்திருந்தார்.

சித்திரை மாதத்துச் சதயத்திருநாளில் விண்ணுலகில் தேவர்கள் பொழியும் பூமாரி மண்ணுலகை மறைத்தது. வானுலகில் ஐந்து வகை துந்துபி வாத்தியங்கள் துலங்கின. பிரமதேவர் முதலாக எல்லாவித யோனி பேதங்களில் தோற்றிய அனைத்துயிர்களும் தமக்குள்ளே பெருமகிழ்ச்சி வெளிப்பாடு நிறையப் பெற்றன.

இலக்கம் உடம்பு இடும்பைக்கு என்று கலக்கத்தைக்

கையாறக் கொள்ளாதாம் மேல்.

627

மேலோர், உடம்பு துன்பத்திற்கு இடமானது என்று உணர்ந்து, தமக்குத் துன்பம் வந்தபோது மனங்கலங்குவதை ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்ளமாட்டார். (மனங்கலங்க மாட்டார்)

கல்வி நிலையங்கள்நீ

சைவம்

முருகவே பரமநாதன்

தானங்களிற் சிறந்தது வித்தியாதானம். வித்தை - சல்வி, கற்றற்றகுரிய நூல்களைக் கற்றல். நெஞ்சத்தால் நல்லம் யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால் கல்வியழகே அழகு என்பது நாலடியார் வாக்கு. கல்வி கரையில் கற்பவை நாட்சில பிச்சை புக்காயினும் கற்றல் நன்று.

ஆதியிலே திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்கள் தான் ஆரம்பக் கல்வி நிலையங்கள். பிற்காலத்திலே பலவிதமான மிஸனரிமார் வந்து பாடசாலைகளை நடத்தித் தம் கிறித்தவ சமயத்தையும் பரப்பினர். இந்த மதப் பரம்பலாற் சைவசமயம் கூடுபோன கதையே ஒருவரலாற்றுப் பதிவு. இவ்வூடுருவலை அண்மையில் வெளியான 'இலங்கைத்தமிழ்த் தேசிய வாதம் - அதன் ஆரம்ப தோற்றம் பற்றியதோர் ஆய்வு' என்ற நூலிலே புள்ளி விபரங்களுடன் காணலாம். இப்பரசமய ஊடுருவல் இன்றுநேற்றல்ல, போர்த்துக்கேயர், ஆங்கிலேயர், ஒல்லாந்தர் நாடு பிடித்து வர்த்தகம் செய்யும் போர்வையிற் சைவசமயிகளைக் கிறித்தவர் ஆக்கினர். இதைக் கண்டு பொங்கியெழுந்தவர்களில் ஒருவர் தான் ஸ்ரீலஹீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள்.

அவர் எழுதி வெளியிட்ட "யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை" என்ற நூலும் கிறித்தவரின் சைவசமய நூதனங்கட்கு எழுதிய பதிற் கண்டனங்களும் நம் ஆவணங்களாம். அவரது புரட்சியும்,

மறுமலர்ச்சியும், அயரா உழைப்பும், அக்கறை சிரத்தையும், அர்ப்பணமும், சுயநலமற்ற பர நலமும் இன்றைய சைவநிலைப்பாட்டுக்கு இட்ட அத்திவாரம் எனலாம். முதற் கட்டப் பணியாகத் தமிழ் நாட்டிலும்(சிதம்பரம்) யாழ்ப்பாணத்திலும் சைவப்பாடசாலைகளை அமைத்து மக்களை, மாணவர்களைச் சைவசமயிகளாக்கினார். அன்னாரின் அடிச் சுவட்டில் அருணாசல உபாத்தியாயர், இராசரத்தினம், குமாரசாமிக் குருக்கள் போன்ற பல பிரமுகர்கள் சைவப் பாடசாலைகளை ஊர்தோறும் நிறுவி சைவப் பெருங்குடி மக்களை ஊருவாக்கினர். சைவப்பரிபாலன சபை, சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம், விவேகானந்த சபை, இந்து போட் போன்ற அமைப்புக்கள் தம்மைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு வடக்கு கிழக்கில் மட்டுமன்றிப் பிற மாகாணங்களிலெல்லாம் சைவப்பாடசாலைகளை உருவாக்கினர்.

தனியார் முயற்சி, தாபன கூட்டு இயக்கம் என்பனவற்றின் பயனாகப் பல சைவப் பாடசாலைகள், ஆங்கில மொழி மூலக்கல்லூரிகள் எழுந்தன. பலர் தங்கள் சொத்துக்கள் முதலீடுகளை நன் கொடையாக மனமுவந்து அளித்தனர். பெண்கள் கல்லூரிகள் எழுந்தன. இத் தீவிர முயற்சிகளால் வேற்று மதப் பாடசாலைகள் வீழ்ச்சியடைந்தன. சைவம் தலை

தூன்பம் விரையான் திரும்பை கியல்பென்பான்

தூன்பம் உறுகல் இலன்.

628

இன்பத்தை பெரிதாக விரும்பாமல், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் தூன்பம் நேர்வது இயற்கை என்று உணர்ந்திருப்பவன் தூன்பம் வந்தபோது தூன்பம் உறுவதில்லை.

துாக்கியது. சமயபாடம், சமயப் பண்பாடு, பழக்க வழக்கம், உடை, நடை பாவனை எல்லாமே சைவமயமானது. நாவலர் வெளியிட்ட சைவ வினாவிடை, பால பாடம் போன்ற நூல்களை மாணவர் படிக்க ஆசிரியர்கள் வழி முறை செய்தனர். பெற்றோரும், ஆசான்களும் சைவம் தழைக்க அயராது உழைத்தனர். மீண்டும் சைவசமயம் கட்டியெழுப்பப்படலாயிற்று. இதற்கு அடிப்படை நாவலரதும் அவர் வழி வந்த சைவப் பெரியார்களின் சேவைகளும் தான்.

விவேகானந்தசபை, சமயபாடப் பரீட்சைகளை அகில இலங்கை ரீதியாக நடாத்திப் பரிசில்கள் வழங்கி மாணவர் பரம்பரையை ஊக்குவித்தது மட்டுமன்றி ஆரம்ப - நடு - உயர்தர வகுப்புக்கான பாட நூல்களைத் தக்கோரைக் கொண்டு எழுதி வெளியிட்டனர். சைவப் பெரியார் சிவபாதசந்தரனார், அச்சுவேலி குமாரசுவாமிக் குருக்கள் சிறந்த நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு மாணவர்க்கு நல்ல உபகாரிகளாய் இருந்தனர். திருமகள் அழுத்தகமும் நல்ல நூல்களை வெளியிட்டது. சைவாசிரிய கலாசாலை (திருநெல்வேலியில்) அமைந்தமையால் பன்னூற்றுக் கணக்கான சைவ அடிப்படையான ஆசிரியர்கள் வெளியாயினர். ஆரியதிராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் மேற்கொண்ட பண்டித, சைவப் புலவர் பட்டப் பரீட்சை பலரை நல்ல சமய அறிவாளிகள் ஆக்கியது. பிற்காலத்தில் சைவ பரிபாலன சபையும் சமயபாடப் பரீட்சையை மேற்கொண்டது. நல்ல வாய்ப்பாகும். இப்போக்கிலே சைவசமய பாடம் கட்டாய பாடபுரணடியால் விருப்பு வெறுப்பின்றி மாணவர்கள் அப்படித்தைப் படித்துத் தேறினர். பாட நூல்களும் அரசால் வெளியிடப்பட்டது.

சமகாலத்தில் சைவத்துக்கு ஒருப்படாத தெய்வ வணக்க நிலைகள் புகுத்தப்படுவதைச் சைவசமயிகள் வெகு உன்னிப்பாய்க் கவனிக்க வேண்டிய காலகட்டமிது.

கல்வி நிலையங்களில் சமயக் கல்வி போதிப்பதுடன் பாடசாலைகளிற் சமய சம்பந்தமான விழாக்களையெடுப்பது மூலம் சமயஉணர்வுகளையும், கடமையுணர்வுகளையும் அறிமுகம் செய்வதாகும். சந்தான குரவர், சமய குரவர், நாவலர் குருபூசை நாட்களை மேற்கொள்ளல், சமயப் பெரியார்களை அழைத்துச் சமய சொற்பொழிவு ஆற்றுவதித்தல் போன்ற செயற்பாடுகளுடன் சரகவதி பூசை எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் முக்கியத்துவமான விழாவாகும். இவ்விழா பாடசாலைக்கு வெளியே ஆலயங்களில் முக்கியத்துவம் பெறுவதுடன் நூலகங்கள், பொது மன்றங்கள் போன்ற இடங்களிலும் மாணவர்கள் கூட்டமாக விழா வெடுப்பர். இவை சைவசமயக் கடைப்பிடிப்பின் வளர்ச்சியையே எடுத்துக் காட்டுகிறது. எனினும் சமகாலத்தில் மாணவர்கள் சமய சிரத்தை குறைந்தவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர். வெள்ளிக்கிழமைகளில் சிவநாமம் சொல்லும் போது காலணிகளுடன் செல்வது, மேலாடை அணிந்து கோயில் போக விரும்புவது, சமயக் கட்டுப்பாட்டை மீறுவதாம். சில கல்லூரிகளில் வணக்கத் தலங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

இன்றைய சூழ்நிலையில் கிறீத்தவம் வடகீழ் பிராந்தியங்களில் மதமாற்றத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இஃது வெளிநாடு களிலும் தீவிரம் அடையக் காணலாம். சிறப்பாக இன்றைய உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் சூழ்நிலைகள்

இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்

துன்பம் உறுதல் இலன்

829

இன்பம் வந்த போது அந்த இன்பத்தை விரும்பிப் போற்றாதவன், துன்பம் வரும்போது அந்தத் துன்பத்தை அடைவதும் இல்லை.

சைவசமயத்தைப் பெரிதும் பாதிப்படையச் செய்கின்றன. சைவசமயத்தையும் சைவாலயங்களையும் சைவப் பாடசாலைகளையும் இந்து ஆலயம், இந்துப் பாடசாலை, இந்து சமயமென்று ஒரு சாரார் வழங்கி வரும் செயற்பாடு அண்மைக் காலங்களில் ஒருசாராரால் மேற் கொள்ளப்படும் சைவ அழிப்பு வேலையாம்; திட்டமிட்ட செயலுமாம். சிறப்பாக இந்திய நாட்டில் இருந்து ஈழநாட்டிற் புகுந்து கொண்டிருக்கும் புதிய வரத்துகளாம். ஆலயங்களிற் கூட அவற்றின் செல்வாக்கு ஊடுருவக் காணலாம். அவற்றாற் சைவம் பலவீனப்படுத்தப்படுகிறது. இந்நிலை எதிர் கால சமுதாயத்தை மட்டுமன்றி மூத்த குடியினரையும் திசைமாற்றக் காணலாம். இஃது எங்கே கொண்டு போய் விடுமோ தெரியாது. இதில் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டியவர்கள் சைவப் பெருங்குடி மக்களே. இந்த ஊடுருவலில் இருந்து சைவ மாணவர்களைக் காப்பதும் பாடசாலைகளின் பாரிய பொறுப்பாம். வட பிராந்தியத்திலே கிறீத்தவப் பரம்பலும், ஆஞ்சநேய அய்யப்பர் வழிபாடும் இம் மிலேனியச் செயற்பாடாம்.

சைவாலயங்களிலே கிறீத்தவ பெரு நாட்களுக்கு இடம் அளிக்கும் பொறுப்பாளர் நம்மோடு தொடர்பான புத்த மதத்தையே போற்றாமையேன் அல்லது இஸ்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளாததேன். பௌத்த புத்தாண்டும் தமிழர் புத்தாண்டும் அடுத்து அடுத்து ஒன்றாய் வரும் பிரதி சித்திரையில். பௌத்தர் தம் புத்தாண்டுகளின் போது அயலேயமைந்த சைவ ஆலயங்களுக்குச் சென்று பூசை செய்விப்பர். எம் சமயம் தவிர்ந்த (மற்றைய) இதர சமய புத்தாண்டுக் கொண்டாட்டங்களில் கிறீத்தவ புத்தாண்டு, கிறீஸ்மஸ் போன்ற

பெருநாட்க்கு மட்டும் ஆலயங்களைத் திறந்து வைத்திருப்பதும் கிறீத்தவம் சைவத்தின் மேற்பேராதிக்கம் செலுத்துகிறது என்பதன் ஒரு அடையாளமாகும். சைவாலயத்துக்கும் இந்தக் கொண்டாட்டத் துக்கும் எவ்வகையான தொடர்புமே இல்லை. இந்த செயற்பாட்டால் அடுத்த சந்ததியினர் ஜனவரி ஒன்றையே புத்தாண்டாகக் கொள்வதற்கு இது ஒரு வடிகாலாகும். இந்த வீழ்ச்சியில் இருந்து நம் இளஞ்சிறார்களைக் காப்பது மிகமிக முக்கியமான செயற்பாடாம். ஆலயங்கள், சடங்குகளை சந்தைப்படுத்தும் மத்திய நிலையங்கள் மட்டுமன்றி ஏக தெய்வ வழிபாட்டை உடைத்தெறிந்து பர தெய்வ வழிபாட்டை வளர்க்கும் அபாயங்களை மேற்கொள்கின்றனர். இதைப் பெற்றோர் சிந்தித்துச் செயலாக்குவார்களாக

என்சமயமெது என் நடைமுறையெது என்று நாளும் பொழுதும் சிந்தித்து எம் சமய நெறி வாழ்ந்து நாம் அசல் சைவ சமயிகள் என்பதை நிலைநாட்டுவோமாக. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டு பழமையான ஆலயங்களை மறந்து ஆருக்கோ பின் செல்வதா? ஆண்டவனே கண் திறந்து பார். வாய்திறந்து பேசு; எம் முறைப்பாடுகளைச் செவிமடு; நாங்களும் மனிதர்கள் தான்; நீயும் மனித தெய்வம் தான்; மானிடர்க்கு மானிடச் சட்டை தாங்கி வந்தருள்பவன் தானே. இந்த மனிதர் கல்லாய்ப் போனதால் நீயும் கல்லானாயா? இல்லை, பேசும் தெய்வம் நீ. நாவலரைப் பேச வைத்த தெய்வம் நீதானே. பேசு! பேசு! பேசும் பரம்பொருளே பேசு! உன் புகழ் பேசி நம் செல்வச் சிறார்கள் வாழட்டும்.

இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகும்தன்

ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு

630

ஒருவன் தனக்கு வரும் துன்பத்தையே இன்பமாகக் கருதுவானானால், அவனுக்கு அவன் பகைவரும் விரும்பத்தக்க சிறப்பு உண்டாகும்.

இராவணன் கோணேசரிடம் சிவலிங்கம் பெற்றது

அச்சுவேலி. ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

வைகாசி என்பவள் விசிரவா என்பவனுடைய மனைவி. இவள் எப்போதும் அரிசிமாவினாற் சிவலிங்கம் உண்டாக்கிச் சிவபூசை செய்து வந்தாள். இச் செயலை இவளுடைய புத்திரனாகிய இராவணன் கண்டான். அவன் பரமசிவனிடத்திலே ஒரு சிவலிங்கத்தைப் பெற்றுத் தனது தாய்க்குக் கொடுக்க விரும்பினான். அதற்காக அவன் திரிகோணமலைக்குப் போனான். அங்கே போய், “சிவலிங்கம் தந்தருளுக” என்று சிவபெருமானைப் பிரார்த்தித்தான்.

சிவபெருமான் இலிங்கத்தைக் கொடுத்தருளவில்லை. இராவணன் கோபங் கொண்டு வானை எடுத்துச் சுழற்றித் திரிகோணமலையின் தென்மேற்குத் திக்கிற்போய், அந்தப்பக்கத்தை வாளால் வெட்டிக் கையினால் அசைத்தான். மலையில் அசைவுண்டாகியது. அதனை தேவதேவராகிய சிவபெருமான் பார்த்துத் தனது காற்பெருவிரலினால் அம் மலையினைச் சிறிது ஊன்றினார். மலையினது கனத்தினால் இராவணன் சரீரமுழுதும் காயமடைந்து இரத்தம் பெருகியோடத் துக்கத்தோடும் மலையின் கீழ் வீழ்ந்து பக்கத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில் முழுகினான். முழுகிய இராவணன் எழுந்து யாழை வாசித்துச் சிவபெருமானை மகிழ்வித்தான். சிவபெருமான் திருநந்தி தேவரைக் கொண்டு இராவணனை அழைப்பித்து ஒரு சிவலிங்கத்தை அவன் கையில் கொடுத்தார். இராவணன் இலிங்கத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, கோணேசரையும் அப்பிகையையும் அன்பினோடு வணங்கித் தன் ஊருக்குப் போனான். போகும் வழியில், விட்டு ஒரு பிராமண வேடங் கொண்டு அவனுக்குப் பின்னே சென்றார். இராவணன்

அவரைப் பார்த்து “நீர் எவ்விடம் போகிறீர்?” என்றான் அவர் “இலங்காபுரியிலிருந்து சிவ பெருமானை வணங்கும் பொருட்டு வருகிறேன்” என்றார்.

இராவணன் “இலங்காபுரியில் விசேடம் என்ன?” என்று அவரைக் கேட்டான். பிராமணர் “உனது தாய் இறந்து விட்டாள் அரக்கர் எல்லாம் அழுகின்றார்கள்” என்றார். அதனைக் கேட்டவுடன் இராவணன் அதிகந் துக்கமடைந்து பூமியில் விழுந்து அழுது புலம்பினான். அப்பொழுது பிராமணனாக வந்த விட்டுணு “கையில் இலிங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு அழாதே” என்றார். இராவணன் சிவலிங்கத்தை அவரிடம் கொடுத்தான். அவர் அந்த சிவலிங்கத்தை திரிகோணமலையின் தென்மேற்குத் திசையில் வைத்தார்.

பின்பு, இராவணன் விட்டுணுவினது கட்டளையின்படி ஏழு தீர்த்தங்களை உண்டாக்கினான். அவை குளிர்ச்சி, சமகுளிர்ச்சி, பெருஞ்சூடு முதலிய ஏழு வகையான குணங்களையுடையன வாம். அவற்றின் கரையிலே இராவணன் தாயினுடைய மரணக் கிரியைகளை விட்டுணு வாகிய பிராமணரைக் குருவாக வைத்துச் செய்தான். பிராமணர் மறைந்தார்.

இராவணன் கோணேசரை வணங்கி “அடியார்களுக்கு விரும்பியவைகளைக் கொடுப்பவரே! என்னுடைய மாதாவுக்கு முத்தி தந்தருளுக! என்னிடம் கிருபை செய்தருளுக” என்று பிரார்த்தித்துத் தனது நகரத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

தீவினை மாளும சிவகதி சேரும்

சித்தாந்தரத்தினம் கலாநதி க. கணேசலிங்கம்

உலக வாழ்வு நிலையானதல்ல. அதற்காக அதனை விட்டு நீங்க முடியாது. பிறவி எடுத்த பின் குறிப்பிட்ட காலம் வரை வாழவே வேண்டும். இது இயற்கை நியதி.

வாழும் காலத்தில் நன்றாக வாழ வேண்டும். சிறுமைகள் நீங்கிச் செம்மையாக வாழ்வதே நல்வாழ்வு. அதுவே பயனுள்ளது. வள்ளுவப் பெருந்தகை இதனை “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்தல்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய வாழ்வைக் கொண்டவர் வானத்துத் தேவரை ஒப்பர் என்றும் கூறுகிறார்.

‘வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.’

சிவகதி சேரும்

ஒருவன் செய்யும் செயலின் பலனை அவனே அனுபவிக்க வேண்டும். சமயங்கள் பலவும் இக் கருத்தைக் கொண்டுள்ளன. நற்செயலின் பலனாக இன்ப அனுபவம் கூடுகிறது. தீய செயலின் பலனாகத் துன்ப அனுபவம் சேர்கிறது.

உலக வாழ்வு முடிந்ததும் ஒருவன் செய்த நல்வினைக்கு ஏற்ப அவனுக்கு இன்பம் அனுபவிக்கும் நிலை உண்டாகிறது. இந்நிலை சொர்க்கம் எனப்படுகிறது. தீவினை செய்தவனுக்கு அதன் பயனாகத் துன்பம் அனுபவிக்கும் நிலை உண்டாகிறது. இந்நிலை நரகம் எனப்படுகிறது. வாழ்வு முடிந்த பின் ஒருவன் தான் செய்த தன் வினைக்கேற்ப சொர்க்கத்தையோ, நரகத்தையோ அடைகிறான். இது அவனுக்கு நிரந்தர சொர்க்கமாக அல்லது நிரந்தர நரகமாகவோ (Eternal Heaven or Eternal Hell) அமைந்து விடுகிறது. இதிலிருந்து அவனுக்கு மீட்சி இல்லை. இது கிறிஸ்தவம் போன்ற அன்னிய மதக் கொள்கை. சைவம் இதனை ஏற்பதில்லை.

பிழை செய்வதும் திருந்துவதும் மனித இயல்பு. வாழ்வியல் அனுபவங்களால் மனிதன் மட்டுமன்றி எல்லா உயிர்களும் திருந்துகின்றன. தீவினைப் பலனாகத் துன்பமுறும் உயிர் திருத்தமடைந்து நல்வினை செய்ய முற்படுகிறது. இந்த வழியில்

அது வளர்ச்சி பெறுகின்றது. எடுத்த பிறவிகள் எல்லாவற்றிலும் உயிர் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. இறுதியில் செம்மை பெற்ற சிறந்த ஒரு நிலையை அடைகின்றது. அதன் வளர்ச்சியில், அது பெறும் இன்ப நிலையான சொர்க்கமும் துன்ப நிலையான நரகமும் நிரந்தரமல்ல. எந்த உயிரும் இறுதியில் செம்மை சேர் நிலையை அடையும். சிவப்பேறு பெறும். இது உயிர் அடையும் சிவகதி அல்லது சிவப்பேறு. இதுவே சைவத்தின் அறிவுசார் கொள்கை.

தாய் தன் குழந்தையோடு உடனிருந்து, அதன் செயல்களில் பங்கு கொண்டு அதனை வளர்க்கிறாள். உடனாக இருப்பதன்றித் தானும் குழந்தையும் வேறல்ல என்று கூறும்படி ஒன்றாகவே இருக்கின்றாள். இங்ஙனம் உடனாயும் ஒன்றாயும் இருந்தாலும் அவள் குழந்தையின் வேறானவளே. இது போன்ற நிலையில் சிவனும் உயிருடன் ஒன்றாய் உடனாய் வேறாய் இருந்து அதனை வளர்த்து வருகின்றான். உயிருக்கு இறைவன் செய்யும் இப்பேருபகாரம் பிறவிகள் தோறும் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. இதனை உணர்ந்தால் நாம் எடுத்த இப்பிறவியில் நன்றாக வாழலாம், நல்ல கதி கிடைக்கும், என்ற நம்பிக்கை பிறக்கும். இந்த நம்பிக்கையை ஊட்டி நல்வழி காட்டுகிறார் ஞானசம்மந்தப் பெருமான்.

இறைவன் இறைவியுடன் இருந்து எமக்கு அருள் புரிகிறான். தன்னிலையில் செம்மையே ஆன சிவனாக இருக்கும் அவன், அருளும் நிலையில் சக்தியுடன் தோன்றுகிறான். சிவனின் பிரிவில்லாதது அவனின் அருட் சக்தி. சீர்காழித் திருக்கோயிலில் சம்மந்தப் பெருமானுக்கு மூன்று வயதில் காட்சி கொடுத்து ஞானப்பால் ஊட்டிய பெருமான் அம்மை அப்பர் வடிவிலேயே தோன்றினார். இது அவனின் தொன்மைக் கோலம்.

பெண்ணின் நல்லாளாகிய அம்பிகையோடு சிவபெருமான் இருந்து அருள் புரிகிறான். அவனை வழிபடுவதால் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம். தீவினை தாக்காது நல்ல கதியாகிய

சிவகதி பெறுவோம்! இதில் ஐயமில்லை! கருதியது கிடைக்கும், என்று கூறிச் சம்மந்தப் பெருமான் எம்மை நெறிப்படுத்துகிறார். இது குறித்த அவரின் தேவாரம் வருமாறு.

**‘மண்ணின்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணின்நல் லகதிக்கு யாகுமோர் குறைவிலை
கண்ணினல் லஃகூறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.’**

திருவைந்தெழுத்து

மந்திரங்களில் மேலான மந்திரம் “நமசிவய” என்னும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரம். இது சிவபரம் பொருளின் திருப்பெயராகவும் உள்ளது. நால் வேதங்களின் மெய்ப் பொருளாக இருப்பது இது என்று ஞானசம்பந்தர் கூறுகிறார். “வேதம் நான்கினும் மெய்ப் பொருளாவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே” என்று கூறி இதன் சிறப்பை அவர் விளக்குகிறார். நமச்சிவய’ என்ற மந்திரம் உச்சரிக்கும் போது அல்லது சிவநாமமாக ஓதும் போது “நமச்சிவாய” என்றாகிறது.

காயத்திரி மந்திரத்தை மேலான மந்திரமாகச் சிலர், குறிப்பாகப் பிராமண குலத்தினர், கொள்வதுண்டு. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் பிராமண குலத்தில் தோன்றியவர். அவருக்கு ஏழு வயதானதும் அவரின் குல வழக்கப்படி உபநயனச் சடங்கு (பூணூற் சடங்கு) நடைபெறுகின்றது. காயத்திரி மந்திரம் ஓதி இச்சடங்கு நடத்தப்படுகிறது. இதன் முடிவில் சம்மந்தப் பெருமான் அருளிய திருப்பதிகத்தில் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையும் சிறப்பும் பேசப்படுகிறது. அதில் ஒரு திருப்பாடல் வருமாறு.

**‘மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவ, தம்மை யாள்வன
செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்
கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ யூக்குமே.’**

இப்பாடல் மூலம் நான்மறையாக நிற்பதும், வானத்துத் தேவரின் சிந்தையில் நின்று அவரை வளர்ப்பதும், தீ வளர்த்து வேள்வி செய்யும் அந்தணர் குலத்தவருக்கு அவர்களின் இறுதிக் காலத்தில் உறுதுணையாய் நிற்பதும் ஐந்தெழுத்து மந்திரம் என்று விளக்கப்படுகிறது. இதனால் திருவைந்தெழுத்து என்னும் பஞ்சாட்சர

மந்திரமே எல்லா மந்திரங்களுக்கும் மேலானது என்ற உண்மை தெளிவாகிறது.

காரணபஞ்சாட்சரம்

சிவனருளால் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கும் சிவகதி பெறுவதற்கும் அனைவரும் பின்பற்றக் கூடிய ஒரு வழியைத் திருமூலர் காட்டுகிறார். “சிவசிவ” என்ற மந்திரத்தை ஓதுவதன் மூலம் இது கைகூடும் என்பது அவரின் அறிவுரை.

சைவர்களின் சிறந்த சாதனமாக விளங்குவது திருநீறு. அதனைப் பூசும் போது “சிவசிவ” என்ற சொல்லிப் பூச வேண்டும். அதனால் திருநீறும் மந்திரமாகிறது. “மந்திரம்” என்பது நினைப்பவரை அல்லது ஓதுபவரைக் காப்பது என்ற பொருள் தருவது. திருநீறும் பூசுவரைக் காப்பதால் மந்திரமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. “மந்திரமாவது நீறு” என்ற சம்மந்தப் பெருமானின் தேவாரத் தொடர் இதனை விளக்குகிறது. “சிவசிவ” என்று ஓதிப் பூசுவதால் திருநீறு பூசுவருக்குக் காவலாக அமைந்து சிவகதிக்கு வழிவகுக்கிறது. “சிவசிவ” என்பது காரணபஞ்சாட்சரம் எனப்படும்.

பல வழிகளில் பலர் தீவினை செய்கிறார்கள். எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய மூன்றின் வழியில் தீவினை செய்பவரைத் தீவினையாளர் என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். தீவினையாளர் என்ற இச்சொல் முன்பு தீவினை செய்தவர், இன்று செய்பவர், இனிச் செய்பவர் ஆகியவர்களைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

திருமுறை ஓதல், மந்திரம் சொல்லல், இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுதல் ஆகியவற்றுக்கும் ஒருவித பக்குவ நிலை வேண்டும் இது தீவினையாளர்க்கு இருப்பதில்லை. அவர்கள் “சிவசிவ” என்று சொல்லும் நிலையில் இல்லாதவர்கள். “சிவசிவ” என்கிலர் தீவினையாளர் என்று திருமூலர் கூறுகிறார்.

ஒருவரின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு முதலில் அவரின் தீவினை நீங்க வேண்டும். தத்துவத் துறையில் வினை என்பது செயலையும், செயலின் பலனையும் குறிக்கும். தீவினையின் தாக்கம் இருக்கும்படி இறைநாட்டம் ஏற்படாது. வினைப் பயனை அனுபவித்துத் தீர்க்க வேண்டும் என்பது

பொது நியதி. ஆனாலும் சிவனருளால் இதனை மாற்றலாம் என்பது அருளாளரின் செயலாலும் உரையாலும் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. “சிவசிவ” மந்திரம் இதற்குத் துணை புரிகிறது. “சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்” என்பது திருமுலரின் திருவார்த்தை.

வானுலகும் சிவகதியும்

தீவினை மாளும்போது எஞ்சியிருப்பது முன்செய்த நல்வினைப் பலன்களே. நல்வினைப் பலன்களாகிய புண்ணியங்கள் இன்ப அனுபவங்களாக வருகின்றன. புண்ணியங்கள் செய்தவர்கள் வானுலகத்துத் தேவர்களாகும் நிலையை அடைவதுமுண்டு. இந்த நிலையும் “சிவசிவ” என்று ஒதுவதால் கிட்டும் என்று திருமுலர் கூறுகிறார். “சிவசிவ என்றிடத் தேவருமாவர்” என்ற திருமந்திரத் தொடர் இதனை உணர்த்துகிறது.

தேவர்களாக இருப்பவர் தம் புண்ணிய மிகுதியால். அந்நிலையை அடைந்தவர்கள். வானுலகத்தவர் என்னும் மேலான நிலையில் இருப்பவர் தாங்கள் என்ற கர்வம் அவர்களுக்கும் உண்டு. இக் கர்வத்தின் மூலம் ஆணவ மலம். இவர்கள் தம் புண்ணியப் பலனான இன்பத்தை அனுபவித்துத் தீர்த்தபின் மீண்டும் மண்ணுலகில் வந்து பிறக்க நேரிடும். மண்ணுலகில் பிறந்து ஆன்மீக சாதனைகளில் ஈடுபட்டு முத்தி அல்லது விடுதலை பெறலாம். திருமுறை ஓதல், ஞான நூல்களைக் கற்றல், தெளிதல், சிவநெறியில் நின்றல், சிவப்பணி செய்தல் ஆகியவை எல்லாம் ஆன்மீக சாதனைகளே. சைவசமயம் இவற்றை வகைப்படுத்திச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற படி நிலைகளில் விளக்குகிறது. இவற்றில் நின்று “சிவ சிவ” மந்திரத்தை ஓதிச் சிவமாந்தன்மை பெறலாம். “சிவசிவ என்றிடச் சிவகதி தானே” என்பது இது குறித்த திருமந்திரத் தொடர்.

படிநிலை வளர்ச்சி

“நமசிவய” என்பது பஞ்சாட்சரம் எனப்படும் ஐந்தெழுத்து மந்திரம். இதன் நுண்மையாக இருப்பது “சிவயநம்” என்னும் சூக்தம் பஞ்சாட்சரம். இதனிலும் நுண்ணியமானது அதிசூக்தம்

பஞ்சாட்சரம். “சிவசிவ” என்னும் காரண பஞ்சாட்சரம் இதை விட நுண்மையானது. இதற்கு அடுத்த நிலையில் நுண்மையாக இருப்பது மகா காரண பஞ்சாட்சரம். திருமந்திரம் இவை குறித்த விளக்கத்தைத் தருகிறது. (விரிவஞ்சி இவை இங்கு விளக்கப்படவில்லை)

“சிவசிவ என்கிலர்”. எனத் தொடங்கும் திருப்பாடல் காரணபஞ்சாட்சரம் குறித்த திருமந்திரப் பாடல்களில் ஒன்று. இப்பாடலின் பொருள் விளக்கம் தெளிவானது. ஆயினும் இதன் மூலம் ஒருவரின் ஆன்மீக வளர்ச்சியை நான்கு நிலைகளில் வைத்துத் திருமுலர் உரைப்பதை உணரலாம்.

முதல் நிலையில் தீவினையின் தொடர்புள்ளவர் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். பொதுவாக மண்ணில் பிறந்த பலரும் இத் தொடர்புடையவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இவர்கள் “சிவசிவ” என்று ஓத மாட்டார்கள். அதற்கான பக்குவ நிலை இவர்களுக்கு இல்லை.

இரண்டாவது நிலையாக, இம் மந்திரத்தை ஒதுவதால் தீவினை தாக்காது நீங்கிவிடும் என்பதை உணர்த்துகிறார். ஆன்மீக வளர்ச்சியில் முக்கியமான நிலை இது

மூன்றாவது நிலையில், தீவினை நீங்கிய பின் நல்வினைப் பலனான இன்ப அனுபவம் பெறும் தேவரின் நிலை பேசப்படுகிறது. இதுவே முடிந்த நிலையல்ல.

நான்காவது நிலையில், ஆன்மீக வளர்ச்சியின் முடிநிலையாகச் சிவகதி கூறப்படுகிறது. வானுலகத் தேவரும் இன்பம் அனுபவித்துத் தமது புண்ணிய பலன் தீர்ந்தபின் மண்ணுலகில் பிறந்து சிவகதி அடைய வேண்டுமென்று உணர்த்தப்படுகிறது.

ஆன்மீக வளர்ச்சியடைந்த இந்நிலைகளைப் பெறுவதற்கு சிவ சிவ என்னும் காரண பஞ்சாட்சரம் துணைபுரியும் என்பதைத் திருமுலர் விளக்குகிறார்.

‘சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்

சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்

சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்

சிவசிவ என்றிடச் சிவகதி தானே’

நேர்மைக்கு நிகரில்லை

க. யோகேஸ்வரி

முருகன் தனது தாய் மகேஸ்வரியுடன் ஒரு சிறு குடிசையில் வசித்து வந்தான். அவன் சிறு குழந்தையாக இருக்கும் போதே தந்தை இறந்து போனார். தனது மகன் முருகனைப் படிக்க வைத்துப் பெரியவனாக்க வேண்டும் என்பது தாயாரின் விருப்பம்.

பணவசதியில்லாத மகேஸ்வரி வீடுகளில் வேலை செய்தாள். அவ் வீட்டார் கொடுக்கும் உணவைத் தானும் உண்டு தன் மகனுக்கும் கொடுப்பாள். தனக்குக் கிடைக்கும் சொற்ப சம்பளத்தில் மகனுக்குப் புத்தகம், கொப்பி, பென்சில் முதலியவற்றை வாங்கிக் கொடுப்பாள். தாய் தனக்காகப் படும் கஷ்டத்தை உணர்ந்த முருகன் படிப்பில் ஆர்வமாக இருந்தான். பாடசாலையில் கெட்டிக்காரன் என்ற பெயரைப் பெற்றுப் படித்துக் கொண்டு இருந்தான்.

முருகனுடன் கூடப்படிக்கும் மாணவர்கள் தினமும் பணம் கொண்டுவந்து பாடசாலைக் “கன்ரீனில்” இனிப்புத் தின்பண்டங்கள் குளிர் பானங்கள் வாங்குவார்கள். தமது பிறந்த தினத்தின் போது அழகான விலை உயர்ந்த உடைகள், சப்பாத்து என்பவற்றை அணிந்து வருவார்கள். காலையில் மோட்டார் வண்டிகளிலும், ஸ்கூட்டரிலும் தந்தை மாருடன் வந்து இறங்குவார்கள். இவர்களைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் முருகனுக்கு ஏக்கமாக இருக்கும். தானும் வசதியாக வாழ வேண்டும் என உள்மனதில் எண்ணுவான். மனதில் அடக்கி வைத்திருக்கும் ஆசைகளை இரவில் தாய்க்குச் சொல்லுவான்.

மகேஸ்வரியோ உலக அனுபவம் உள்ள நல்ல மனமுள்ள ஒரு பெண்மணி. மகனுடைய ஆசைகளைக் கேட்கும் போதெல்லாம் அவளுக்குக் கவலையாக இருக்கும். என்றாலும் மகனுக்குத் தனது கவலையை வெளிக்காட்ட மாட்டாள். “மகனே! நீ நல்ல பிள்ளையாக இருந்து படித்தாயானால் இவை எல்லாம் உன்னைத்

தேடி வரும். நீ பாடசாலையில் கெட்டிக்காரன் என்ற பெயரைப் பெற்று விட்டாய். நீ வளர வளர நல்ல குணங்களையும் வளர்த்துக் கொள் உண்மை பேசுதல், நேர்மையாக நடத்தல், பிறர் பொருள் மீது ஆசை வையாமல் வாழ்தல், பெரியோரை மதித்தல் இவையெல்லாம் உன்னை வளர்க்கும்” என்று அடிக்கடி கூறிக் கொள்வாள்.

ஒரு சமயம் மகேஸ்வரி ஒரு ஐம்பது ரூபாய்த் தாளை மகனிடம் கொடுத்து, சமைப்பதற்கு அரிசி வாங்கி வரும்படி அனுப்பினாள். கடையில் சரியான கூட்டம். கடைக்காரன் முருகன் நூறு ரூபாய்த் தாள் கொடுத்ததாக நினைத்து, நூறு ரூபாய்க்கான மீதிப்பணத்தைக் கொடுத்து விட்டான். வீட்டிற்கு வந்து தாயிடம் பணத்தைக் கொடுத்தபோது தான் கடைக்காரன் அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுத்து விட்டதை முருகன் உணர்ந்தான்.

“அம்மா! நான் பள்ளிக்கூடம் போகும் செருப்பு அறுந்து விட்டது. எனக்கு புதுச் செருப்பு ஒன்று அவசரம் தேவை. உன்னிடம் பணமிருக்காது என்பது தெரிந்ததால் நான் உன்னைக் கேட்க வில்லை. அறுந்த செருப் பைப் போட்டுக் கொண்டு நடக்க மிகவும் சிரமப் படுகிறேன். இப்ப தான் கையில் பணமிருக்கிறதே நான் புதுச் செருப்பு வாங்கக் டுமா?” என ஆர்வத்துடன் கேட்டான்.

முருகன் வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் மகேஸ்வரிக்கு மகன் மீது கோபம் வந்தது. “மகனே அது உனது பணமில்லை தவறுதலாகக் கடைக்காரன் உன்னிடம் தந்து விட்டான். இப்பொழுதே அவனிடம் சென்று உண்மையைக் கூறிப் பணத்தைக் கொடுத்து விடு. நீ கடைக்குச் சென்று வருவதற்குள் நான் உணவு சமைத்து விடுகிறேன்” என்று மகனுக்குக் கட்டளையிட்டாள்.

முருகனுக்குத் தாய் மீது கோபம் ஏற்பட்டது. எங்களிடமும் பணமில்லை கிடைக்கிற பணத்தையும் அம்மா எடுக்க விடுகிறதில்லையே என்று குழம்பிய படியே கடைக்குச் சென்றான். கடைக்காரன் முருகனுடைய நேர்மையைப் பாராட்டியபடி பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான். காலம் சுழன்று ஓடியது முருகன் பெரியவனானான். படித்துப் பட்டம் பெற்றான். பெரிய பதவிகள் அவனைத் தேடி வந்தன. நேர்மையான அதிகாரி, கண்ணியமுள்ளவர் என்ற பெயர்கள் தேடி வந்தன. பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படாது கடினமாக உழைக்க வேண்டும் என்று தாய் சொல்லிக் கொடுத்த நற்பழக்கங்கள் முருகனுக்குத் துணை நின்றன.

சிறுவர்களே! நாம் இளமையில் கற்கும் பழக்கங்கள் தான், பெரியவர்களானாலும் எம்மோடு கூட வருவன. முருகன் இளமையில் கற்ற நற்பழக்கங்கள் அவனுக்குப் பெயரையும், பெருமையையும் தேடிக்கொடுத்தன. பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சிறுவயதில் நற்பழக்கங்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பிள்ளைகள் நல்லவராவதும், தீயவராவதும் ஒரு தாயின் கையிலே இருக்கிறது. என்பதற்கு முருகனுடைய வாழ்க்கை ஒரு உதாரணமல்லவா?

மலேசியாவில் சொற்பொழிவு

சைவநீதி ஆசிரியர் திரு. நவநீதகுமார் சைவ சமயச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவதற்கு மலேசியா சென்றார். அங்கு சொற்பொழிவு நிகழ்ந்த இடங்கள்.

காலம்	இடம்	பொருள்
14.04.2005	அருள்மிகு இராமலிங்கேஸ்வரர் கோயில், கோலாலம்பூர்.	திருமுறை காட்டும் வாழ்க்கை நெறி
15.04.2005	நாகேஸ்வரி அம்மன் கோயில், கோலாலம்பூர்.	விதியை வெல்வது எப்படி
18.04.2005	சைவ சித்தாந்த மன்றம்	மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்
19.04.2005	அருள் நெறித் திருக் கூட்டம்	குரு லிங்க சங்கம வழிபாடு
21.04.2005	சைவ சித்தாந்த மன்றம்	சைவக்கிரியைகள்
22.04.2005	அருள்மிகு சித்தி விநாயகர் கோயில், பெட்டாலஞ்சியா.	நாளென் செய்யும்
23.04.2005	அருள்மிகு சிவசுப்பிரமணிய கோயில், காஜாங்.	பாடும் பணி

7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பவசேனன் தாங்கள் மூத்தவனுக்கு எவ்வளவு வரும் என்று கேட்கவில்லை. என்ன வரும்' என்று தானே கேட்டீர்கள். அந்தக் கேள்வியில் அந்த விடை நுட்பமாக அடங்கி யிருக்கிறது என்றான். ஆசிரியர் உள்ளூக்குள் அவன் மதிநுட்பத்தை மெச்சி மகிழ்ந்தார். ஏனைய பிள்ளைகள் வியப்புற்றனர். பின்னர் ஒரு சமயம் பரீட்சையில் பல கேள்விகளுக்கு இடையில் “மனிதனை உயர்த்துவது எது?” என்று ஒரு கேள்வி இருந்தது. அதற்குப் பிள்ளைகள் பல்வேறு விடைகளைத் தத்தம் மனநிலைக்குத் தக்கவாறு எழுதி வைத்தார்கள். ஒருவன், மனிதனை உயர்த்துவது பணம் என்று எழுதினான். ஒருவன், மனிதனை உயர்த்துவது பதவி என்று எழுதினான். ஒருவன், மனிதனை உயர்த்துவது அறிவு என்று எழுதினான். ஒருவன், மனிதனை உயர்த்துவது அதிர்ஷ்டம் என்று எழுதினான். பவசேனன் “மனிதனை உயர்த்துவது அடக்கம். அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் (திருவள்ளுவர்)” என்று எழுதினான். ஆசிரியர் எல்லா விடைகளையும் சீர்தூக்கி நோக்கினார். மனிதனை உயர்த்துவது அறிவும் அதிர்ஷ்டமும் என்றாலும், அடக்க மில்லாத அறிவும், அடக்க மில்லாதவனுக்கு வந்த அதிர்ஷ்டமும் பரிமளிக்காது. அடக்கமே சிறந்தது என்ற விடை மிகவும் சிறந்தது என்று முடிவு செய்தார். இப்படியே பவசேனன் கூறும் விடைகள் யாவும் நுட்பமும் திட்பமும் வாய்க்கப் பெற்றனவாகத் திகழும்.

இவ்வாறு பவசேனன் பள்ளியில் அன்னத்திற்கும் ஆவிற்கும் உவமையாகத் தலைமாணாக்கனாக விளங்கினான். பவசேனனுக்கு வயது பன்னிரண்டு ஆயிற்று. கலைகள் யாவும் அவனைத் தேடிக் கொண்டு வந்து அடுத்தன. நாள்தோறும் காலையில் எழுந்து நீராடி, நீறு பூசி, இறை வழிபாடு செய்து, பசியாறி, தாயை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு கையில் சிறந்த நூல்களைத் தாங்கிக் கொண்டு பள்ளிக்குச் செல்வான்.

அந்நகரத்தையாளுகின்ற மன்னன் மதியினன். முன்கோபி. தீர்க்க ஆலோசனையில்லாதவன். அவசரக்காரன் தற்பெருமையுடையவன்.

ஒருநாள் இரவு பவசேனன் நெடு நேரம் தனது பாடங்களை ஆழ்ந்த சிந்தனையுடன் படித்தான். களைப்புற்றுப்படுத்து உறங்கினான். மறுநாள் சற்று காலதாமதமாக எழுந்தான். அதனால் நீராடவும், வழிபாடு செய்யவும் போதிய நேரமில்லை குளியாமலும் வழிபாடு செய்யாமலும் உணவு கொள்கின்ற வழக்கம் அவனிடமில்லை. அதனால் விரைவாக வாய் முகம் கை கால்களைக் கழுவி நீறு பூசிப் புத்தகங்களை எடுத்துக் கொண்டு விரைந்து பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருந்தான். மன்னனது மாளிகையின் பக்கமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கும் அதே நேரத்தில் மேல் மாடியில் மன்னன் நித்திரையை விட்டெழுந்து வீதியை எட்டிப்பார்த்துத் திரும்பினான். சன்னலின் மேற்படி தனது தலையில் மோதியது. அதனால் தலையில் சிறிது அடிபட்டு உதிரங் கண்டு விட்டது. உடனே அரசனுக்குச் சீற்றம் உண்டாகியது. இறுதியில், அமைதியின் வடிவமாகப் பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த பவசேனனை எழுந்தவுடன் பார்த்ததன் பயனாகத்தான் தனது தலையில் அடிபட்டதென்றும், இன்னும் இதுபோல் நாள்தோறும் இவன் முகத்தில் விழிப்பதனால் பலருக்குத் தன்போல் அடிபட்டுத் தீங்கு நேரும் என்றும் எண்ணினான். உடனே ஏவலரை அழைத்து, பவசேனனைக் காட்டி, அவனைக் கொண்டு போய்க் கொலைக் கூடத்தில் கொன்று விடுங்கள்” என்று பணித்தான். உடனே ஏவலர்கள் கட்டளையிட்டவாறு, கொலைஞர்கள், பவசேனன் கரத்தில் விலங்கிட்டு, இளங்கன்று போல் தெருவில் இழுத்துக் கொண்டு சென்றனர். இதனைக் கண்ட நகர ஜனங்கள் பலவாறு கூறி வருந்தினர்.

கீம்மகன் யாரோ என்பார்; இவன்பிழை

யாதோ என்பார்;

அம்மகன் மனமோ மன்னர் கருமதி யிலையோ

என்பார்;

வெம்மகன் முருகன் தானோ விபுதர்கோள்
மகனோ என்பார்
தெம்மகன் போலும் என்பார்; தெய்வமே
காத்தி என்பார்.

இதனைக் கேட்ட தாய் மங்கம்மாள், இடியே
றுண்ட நாகம் போல நடுநடுங்கி, வயிறு புடைத்து,
கண்ணருவி பொழிய, துன்பமே ஒரு வடிவு
பெற்று அழுது கொண்டு வருவது போல்
“மகனே! மகனே!” என்று வாய்விட்டுப் புலம்பிக்
கொண்டு வந்தாள். மகனைக் கொலைஞர்கள்
அழைத்துப் போனார்கள் என்று இடையில்
உள்ளவர்கள் சொன்னார்கள். அவள் வயிறு
பகீர் என்று பற்றி எரியலாயிற்று. அந்தோ
“மகனே! மகனே! நீ ஆறுமாதக் கருவில்
தந்தையை இழந்தாய், உனது அளவற்ற
சொத்துக்களைத் தாய்மார்கள் அபகரிக்க, நீ
வறுமையில் வாடினாய் என் கண்ணே! உன்னைக்
காணும் போதெல்லாம் என் உள்ளங் குளிர்மே.
உனது முத்துப் போன்ற பொன்மொழிகளைக்
கேட்குந்தோறும் என் செவி குளிர்மே, உனது
அரிய மதிநலத்தை எண்ணுந்தோறும் என் இதயம்
குளிர்மே. என் மாணிக்கமே! இப்பொழுது தானே
நீ எழுந்து பள்ளிக்குப் போனாய். என்ன
குற்றத்திற்காக உன்னைக் கொலைஞர்கள்
கொலை செய்யக் கொண்டு போனார்கள். ஐயா!
நீ ஒரு சிறு துரும்பையும் கிள்ளமாட்டாய். உன்
காலின் கீழ் அகப்பட்ட எறும்பும் நசுங்காதே,
உனக்கு இந்தத் தீங்கு வந்ததே. உன்னைப்
பிரிந்து பாவியாகிய நான் இந்தப் பாரில் வாழேன்,
என் உயிரே!

கரும்பே! பவசேனா கண்மணியே! உள்ளம்
இரும்பேயோ? மன்னவனுக் கேதுபிழை செய்தாய்?
துரும்பே இவ்வாழ்க்கை துறந்தே எனன்னாவி
விரும்பேன் விரும்பேன்; விதியோ? இளஞ்சேயே?

என்று அழுவாள் “முருகா! முருகா! ஏழையேன்
என் செய்வேன்? அம்பிகைபாலா! ஆரணமுலா!
என் குழந்தையைக் காப்பாற்று. அப்பனே! என்

மகன் உனக்கு அடைக்கலம். என் ஐயனே!
இன்னும் இந்த ஏழையைச் சோதிக்காதே;
வேலாயுதக்கடவுளே!” என்று தொழுவாள்;
மூர்ச்சித்து அடியற்ற மரம் போல விழுவாள்;
ஆற்றுவாருந் தேற்றுவாரும் இன்றித் தானே
தேறி எழுவாள்.

அவளுடைய ஆற்றொணாத் துன்பத்தைக்
கண்ட கல்லும் உருகியது. ஊரர்கள் எல்லாம்
அவளைக் கண்டு கண்ணீர் சொரிந்தனர்.
கொலைக்களம் ஓடிக் கொலைஞர் கால் மேல்
வீழ்ந்து, “ஐயா! என் மகனைக் கொல்லாதீர்கள்.
அவன் என்ன குற்றம் செய்தான்? அவனுக்குப்
பதில் என்னைக் கொண்டு போடுங்கள். நீங்கள்
மக்களைப் பெறவில்லையா? உங்களுக்குக்
கோடி வந்தனம்” என்று கதறியழுது வேண்டினாள்
கொலைஞர் “அம்மா! அழாதே, விதியை வென்றவர்
யார்? அரசனுடைய ஆணை; அரசனுடைய
கட்டளைப் படி நாங்கள் இவனைக் கொல்கின்
றோம். இல்லையேல் எங்கள் உயிர் போய்விடும்”
என்றார்கள். பவசேனன் ஐயா! உங்களுக்கு
வணக்கம் நான் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லை.
நிரபராதியாகிய என்னை உங்கள் அரசர் கொல்லச்
சொல்வதற்கு நியாயமில்லை. அரசர் ஒரு வேளை
வேறு யாரையாவது கொல்லச் சொல்லி
இருக்கலாம். அவருடைய ஏவலர்கள் உங்களுக்கு
மாறுபாடாக என்னைக் காட்டியிருக்கலாம். மன்னர்
பெருமான் நேர் முகமாக உங்களுக்குக்
கட்டளையிடவில்லையே. என் வார்த்தையை
நீங்கள் சற்று நிதானமாக ஆராய்ந்து பாருங்கள்.
வேறு ஒருவனைக் கொல்லச் சொல்லியிருந்து
மாறாக என்னைக் கொண்டு விட்டால், பின்னர்
உங்கட்குப் பெரும் ஆபத்தாக முடியும். என்னை
அழைத்துக் கொண்டு போய் அரசனுக்குக்
காட்டுங்கள். என்னையே கொல்லுமாறு அரசர்
கூறினால், என்னைக் கொண்டுபோடுங்கள். அப்படி
அரசனைக் கேட்டுச் செய்வதானால் ஒன்றும்
தவறு இல்லை. கேளாமல் செய்தால் தவறு
ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். பதறாத காரியம்
சிதறாது. அவசரப்பட்டுக் கொண்டு விட்டால்,

சென்ற உயிர் திரும்பாது. நான் சொல்வது உங்கள் மனதில் சரியென்றே படும். உங்களுக்கும் கடவுள் அறிவு படைத்திருக்கிறார்.” என்றான். அவனுடைய ஆழ்ந்த கருத்துடைய அருமொழிகளைக் கேட்ட கொலைஞர், அவன் சொற்களுக்கு இணங்கினர். “அப்படியே உன்னை அரசரிடம் காட்டியே கொல்லுவோம்” என்று அத் திருமகனை அரசவைக்கு அழைத்து ஏகினர். இளங்கன்றின் பின் செல்லும் தாய்ப்பசு போல் மங்கம்மாள் கண்ணீரால் வீதியை நனைத்துக் கொண்டு சென்றாள்.

அரசன் சபா மண்டபத்தில் மந்திரிகள் சூழ வீற்றிருந்தான். ஊரார்களும் இது என்ன ஆகுமோ என்று பவசேனனைத் தொடர்ந்து சென்றனர். கொலைஞர் பவசேனனை மன்னர் முன் நிறுத்தி, “அரசர் கோமானே! இவனைத் தானே கொல்லுமாறு கட்டளையிட்டீர்” என்று கேட்டார்கள். அரசன் மிகவும் சீறி, “அறிவில்லாத கசடர்களே! இன்னுமா இவனைக் கொல்லவில்லை? முடர்களே! முன்னமே ஏவலர்கள் மூலம் கூறினேனே, ஏன் மறுபடியும் அழைத்து வந்தீர்கள்?” என்று வாய்மடித்து, பற்களைக் கடித்து, மீசை துடித்து, பூமியை காலால் இடித்துக் கேட்டான்.

பவசேனன் பார்த்திபனைத் தொழுது, “கருணையே வடிவான காவலரே! உலகையாளும் உத்தமரே! ஒரு சின்ன விண்ணப்பம். அடியேன் கலை பயிலும் மாணவன். மனத்தாலும் வாக்காலும் காயத்தாலும் ஒருவருக்கும் ஒரு தீங்கும் செய்யாதவன். அடியேன் நாள் தோறும் அதிகாலையில் எழுந்து குளித்து வழிபாடு செய்து உணவு செய்து விட்டுத் தாயை வணங்கி விட்டுப் பள்ளிக்குச் செல்வது வழக்கம். பாவியேன் இரவு அதிகநேரம் கண்விழித்துப் படித்தேன். அதனால் விடிவது தெரியாமல் அயர்ந்து தூங்கி விட்டேன். ஆதலால் எழுந்தவுடன் தாயைக் கூட வணங்காமல் பள்ளிக்குப் புறப்பட்டு வந்தேன். தாயாரை வழக்கம் போல் வணங்கி விட்டு வராத குற்றத்தால் இந்த வினை எனக்கு வந்திருக்கும்

என்று உணர்கிறேன். வேறு ஒரு குற்றமும் யான் தங்கள் செங்கோல் அறியச் செய்ததில்லை அப்படிச் செய்திருந்தாலும், சிறு தண்டனை விதிக்காமல் கொலைத் தண்டனை விதித்தீரே! நடு நிலை தவறாத நரபதியே! கொலைத் தண்டனை விதிக்கத்தக்க குற்றம் சிறியேன் யாது செய்தேன்? அதை வெளிப்படுத்தினால், இப் பெரிய கூட்டத்தில் அக்குற்றத்தை மற்றவர்கள் செய்யாமல் நல்வழிப்பட்டு உய்ய அனுசூலமாகும். ஆதலினால் தாயையை தயாசாகரமே! என் குற்றத்தைச் சபை அறியக் கூறியருளும்” என்று கல்லும் கனியக் கழறினான். அவனுடைய சொற் சாதுரியத்தையும், பொருளாழத்தையும், இனிய முகப் பொலிவையும் கண்ட அமைச்சரும், அவையினரும் பெரிய அதிசயமுற்றுச் சித்திரப் பாவைபோல், அசைவற்று, அரசன் முகத்தை நோக்கி இருந்தனர்.

மன்னன், “ஏ பாலகா! இன்று நான் காலை எழுந்தவுடன் வீதியை நோக்கிய போது, உன் முகத்தைப் பார்த்தேன். முகத்தை உட்பக்கம் திருப்பியவுடன் தலையில் அடிபட்டது. இதோ பார் சிறிது உதிரங்கூட வடிந்துள்ளது. எழுந்தவுடன் உன் முகத்தில் விழித்ததன் பயனாக மண்டையில் அடிபட்டது. இதே போல் நாஸ்தோறும் உன் முகத்தில் முதல் முதலாக விழித்து எத்தனை பேருக்கு அடிபட்டதோ? இனி ஒருவருக்கும் இம்மாதிரித் துன்பம் நேராமல் இருக்கும் பொருட்டு உன்னைக் கொல்லுமாறு கட்டளையிட்டேன்.” என்றான்.

பவசேனன் உள்ளுக்குள் சிரித்து, கரத்தைக் கூப்பி, “அறிவு மிக்க அரசே! தங்கள் கருணைத் திறத்தை உற்று நோக்கிப் பெரிதும் மகிழ்கிறேன். இப்பொழுதே என்னைக் கொன்று போட உத்தரவு கொடுங்கள். ஆனால் என்னைக் கொன்றவுடன் உங்களையும் கொன்றுபோட உத்தரவு கொடுங்கள். தங்களுக்கும் கொலைத் தண்டனையிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது” என்று

அஞ்சாமல் கூறினான். சபை திடுக்கிட்டது. மன்னவன் முகம் சிவந்தது. புருவங்கள் நெரிந்தன.

“அட பாலகா! என்ன கூறினாய்? எனக்கும் கொலைத் தண்டனை விதிக்க வேண்டுமா? ம.. என்ன?” என்று கர்ஜித்தான்.

பவசேனன், “பார்த்திபரே! கோபம் வேண்டாம். உலக நன்மைக்காக நான் கூறினேன். தாங்களோ உலக நன்மையை விரும்புவர்; நீதி நெறி தவறாதவர்; தருமாத்மா. தங்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. அடியேன் கூறியதைச் சற்று நிதானமாக யோசித்துப் பார்த்தால் தங்களுக்கு அதன் கருத்து நியாயமானதாகத் தெரியும்” என்றான்.

மன்னன் “மூடனே! என்ன நியாயம் சீக்கிரம் சொல்?” என்றான். பவசேனன், “உலகம் புரக்கும் உத்தமரே! என் முகத்தில், எழுந்தவுடன் தாங்கள் விழித்ததனால் சிறிது அடிபட்டது. இதுபோல் இனி ஒருவருக்கும் என்னைப் பார்ப்பதனால் அடிபடாமல் இருக்கட்டும் என்ற கருணையால் என்னைக் கொல்லச் சொன்னீர். நிரம்பவும் நியாயம். சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். அடியேன் இன்று எழுந்தவுடன் நேரம் கடந்து விட்டபடியால் தாயைக்கூட வணங்காது பள்ளிக்கு ஒட்டமாக வந்தேன். வரும் வழியில் தங்களை மாடிமேல் கண்டேன். தங்கள் கரத்தில் விளங்குஞ் செங்கோலின் மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகின்றேன். முதன் முதலாக நான் தங்கள் முகத்தில் விழித்தேன். இதன் பயனாக என் உயிருக்கே மோசம் வந்தது. என் முகத்தில் விழித்ததனால் தங்களுக்குத் தலையில் சிறிது அடிபட்டது தங்கள் முகத்தில் விழித்ததனால் என் தலையே போகின்றது. இனியும் இப்படித் தங்கள் முகத்தில் முதன் முதலாக விழித்து எத்தனை பேருக்குத் தலைபோகப் போகிறதோ? உலகில் உள்ள மற்றவர்க்கு அடிபடாமல் இருக்கும் பொருட்டு என்னைக் கொல்வது போல் உலகிலுள்ள மற்றவர்களுக்குத் தலை போகாமல் இருக்கும்

பொருட்டுத் தங்களையும்...” என்று மிகவும் சதுரப்பாடாகச் சொல்லும் போதே அவையில் ஒரு கலகலப்பு ஏற்பட்டது.

அரசன் எழுந்து அம் மதியுள்ள மகனைக் கட்டியணைத்தான். அரசனது மதியிலுள்ள மாசினைப் பவசேனனது சொற்களாகிய தண்ணீர் கழுவி யகற்றியது. திருந்திய அறிவு பெற்றான். அறிவுக்குப் பொருந்திய அப்புண்ணியக் கன்றின் சொற்கள் அவன் அறிவுக் கண்ணைத் திறந்து விட்டது. “அப்பா! என் அறிவுள்ள அருமகனே! நினைது கூர்ந்த மதிநலத்தை மிகவும் பாராட்டுகின்றேன். பிள்ளையில்லாப் பாவியாகிய எனக்கு அறிவுப் பிள்ளையாக இது முதல் இரு. உன்னைப் போன்ற அறிவுடைய பிள்ளையை எங்கும் காண்பது அரிது; அரிது. இன்று முதல் நீ என் மகன். உன் முகத்தில் முதல்முதல் விழித்ததன் பயனாக எனக்கு அறிவு வளமை யுற்றது.” என்றான்.

பவசேனன் மன்னன் கால் மேல் வீழ்ந்து, “அப்பா! முதல்முதலாக அடியேன் தங்கள் முகத்தில் விழித்ததன் பயனாக எனக்கு அரச பதவி கிடைத்தது” என்று அருமையினும் அருமையாகக் கூறினான். எல்லோரும் கரகோஷம் செய்து வாழ்த்தினர். அக் காட்சியைக் கண்ட மங்கம்மாளுடைய மகிழ்ச்சி இமயமலைபோல் வளர்ந்தது. “மகனே” என்று வாய் விட்டு அழைத்தாள். அரசன் அம் மாதரசியைப் பார்த்து, “தாயே, இந்த நல்ல பிள்ளையைப் பெற்று என்னிடம் தந்தனையே! நீ வாழ்க” என்று கூறினான். மங்கம்மாளும் பவசேனனும் அதுமுதல் அரண்மனையில் அரசர் திருவுடன் இன்புற்றனர். உரிய காலத்தில் பவசேனனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்தது. அறிவுடைய அவனுக்குப் பட்டங்கட்டிய வுடன் உலகமெல்லாம் இன்புற்றது. வரிகள் குறைக்கப்பட்டன; சம்பளங்கள் உயர்த்தப் பெற்றன. எங்கும் அமைதி நிலவியது. அறங்கதிர் வீசியது. அருள் வெள்ளம் பரவியது. அன்பு மயமாகியது.

நன்றி வாரியார் விரிவுரை விருந்து

SAIVA DOCTRINE FOR LIFE AS SHOWN BY APPAR ADIKAL

Siddhantaratanam Dr. K.Ganesalingam

B.Sc.(Eng.) C.Eng., M.I.E.E.(Lond), M.I.E. (Cey).

Saiva religion considers Siva as its primary God. For Saivites, Siva is God Supreme, unparalleled to any other deity. He is the perfection of all virtues, which the human mind can comprehend. He is wisdom personified and his cardinal virtue is love.

It is, therefore, necessary that the Saivites who worship Siva should lead a life, consistent with his greatness and the attributes they attach to Him. The Saiva Saints or Nayanmars have shown the way of life of the Saivites. Following the path shown by Appar Adikal, a Saivite can lead a Saiva life in this world and evolve spiritually to liberation and to enjoy the divine bliss.

Courage and devotion

The name Appar refers to Saint Thirunavukarasu Nayanar. When he went to see the child saint Thirugnanasambandamoorthy Nayanar, for the first time, Sambandar welcomed him and addressed him affectionately as 'Appar'. Henceforth he was called Appar or Appar Adikal.

Appar means father. It also refers to an honourable person. True to his name Appar, his life and words give guidance to all Saivites, like those of a father to his children, or a person of honour and dignity to the public in general. He presented Saivism as a doctrine of life.

Appar Adikal was noted for his humility, simplicity, selfless service and unshakable alliance to Lord Siva. He saw God's grace in everything. Every action of his was in the way of Siva's grace. He never craved for wealth and worldly benefits. He cared for nothing

except serving in Siva's way. Appar Adikal, a saint with such qualities is a guiding star to all Saivites. The Guidance given by him to Saivites is clearly seen condensed in one of his Thevaram verses, starting as 'Namarkum kudiyalom' (நாமார்க்கும் குடியல்லோம்)

A Saivite has every reason to be proud of his religious heritage. By his Saiva way of living, he should set an example to others in society. The Great Nayanmars never feared evil and bowed to injustice. With the grace of Lord Siva, they overcame all obstacles and lived with dignity and honour.

Appar Adikal faced many obstacles and was harassed by the Jains who had the blessing of the rulers. Attempts were made on his life many times by the king who was instigated by the Jains. Undauntedly he faced all the evils and came out unaffected by his unstained devotion to Lord Siva.

Appar's Personality

The Tamil land came under the rule of some invaders, called Kalabrar, from the North, during the period 300 to 600 AD. Historical data relating to this period is not clear. The Kalabrar spoke an alien language and practiced a different religion. Under their rule Saiva religion and Tamil culture were eroding fast. With the blessing of the rulers, the religion of Jainism gained prominence and was continuing to reign high, even after this period. The advent of Tamil Saiva saints, called Nayanmars, arrested this declining trend, and saved Saiva religion and Tamil culture. Saints Thirugnanasambandar and Thirunavukkarasar were prominent among the

Nayanmars who saved Saivism from going into oblivion.

At his young age, Thirunavukkarasar embraced Jainism and became its religious head, with the name Dharmasena. His sister, Thilagavathy, who could not bear the loss of her only brother to an alien faith, prayed to Lord Siva to bring him back to the Saiva fold. Her Prayer didn't go waste and her brother returned to Saivism. the Saivite world should be ever grateful to this great Saiva women saint, Thilagavathy, for giving Appar Adikal to the Saivites.

With his experience as head of the Jain religion, and as a recipient Siva's grace when he returned to Saivism, Appar was able to have clear understanding of Saiva religion and realised its greatness. His devotion to Lord Siva finds expression in the service to him. He saw Siva in everything and his Grace in every act, which affected him. Whatever happened to him he took it with mental equipoise and a calm mind. At the same time he showed determination to resist injustice and maintained his self respect. His Thevaram hymn reflects his personality as a true Saivite and shows the path to be followed by everyone.

Instigated by the Jains, the king summoned Appar Adikal to take away his life. Appar was saying that he was not subject to any one except to Lord Siva. He describes Lord Siva as the king who is not subject to any one. One who is only servile to Lord Siva, the king of kings, need not be afraid of anyone or anything. Siva will look after him. This was the message to be obtained from the life of Appar Adikal who came out unaffected by the capital punishment meted out to him. Siva's grace, on which he had unshakable faith, helped him to overcome death. He instilled courage and self respect in the minds of the Saivites by saying 'We are not subject to anyone' and demonstrating it.

Law of karma

Every event, including birth and death, occurs according to the law of karma or vina. Karma, in philosophical terms, refers to one's action and the result or fruit of that action. One has to experience the fruits of his actions and exhaust them. This is the Law of karma. A birth is taken with a physical body suitable to experience one's karma for a particular period. When the karma is exhausted and the prescribed period is over, the soul leaves the body behind and it is called death. Soul never dies. Birth and death relate only to the body.

According to Saiva philosophy, what is real only comes to existence. Nothing comes out from the void. This concept is called Satkariyavatham, which consists of three words, 'sat', 'kariyam' and 'vatham'. Sat is that which is real or in existence; kariyam is the result or product; and vatham is concept. This concept is akin to the scientific concept that matter and energy get transformed from one state to another. Our body, the mental and psychological equipment, the world we live in and the materials of experience are products of a subtle entity called maya, (Vedanta philosophy has a different concept of maya) These are called dhanu, karana, buvana, and boga which are produced from maya by God to help the souls to act, experience and gain knowledge. Birth and death are only transformation of the body from one state to another, from the subtle to the gross and vice versa. Thus the soul never dies, it is only the body that dies or perishes and the soul goes in for another birth with a new body. When one understands the process of death and birth, he comes to the realisation that death is not to be feared. Appar Adikal's words 'we fear not Yama, the Lord of death' carries meaning in the light of this understanding.

Hell is not to be a place for pain to those who are engaged in no evil action. There are religions, which consider hell as the ultimate

place for those indulging in evil acts, and speaks of 'eternal hell'. This concept of 'eternal hell' is not acceptable to Saivism. According to Saivism, every soul improves and spiritually evolves by the experience it gains in every birth, and even in hell, and ultimately reaches liberation and enjoy divine bliss. A Saivite following the path of spiritual evolution will avoid evil deeds and the resultant painful experience of hell. Appar's words 'we suffer not in hell' is of significant importance to every Saivite.

A Saivite will be clear in his thinking and will not be bewildered by praise or blame. He will maintain his mental balance and will not allow himself to be deceived by others, who offer heaven and earth by promising things impossible.

Sickness, sorrow, misery etc; are the fruits of our past karma. Sivagnanasiddhiyar, a text in Saiva Siddhanta philosophy, speaks of six kinds of karmic results. Our asset, loss, happiness, sickness, old age and death are predetermined. They help us gain knowledge and to free us from the shackle of anavam. When the grip of anavam is loosened karmic effects do not bind us. Hence, there is no reason to be grieved over suffering. If this is understood, there will be happiness and no sorrow. Appar Adikal says 'we are always joyful and have no sorrow' (இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை)

Law of karma is a natural law, which applies, in general, to everyone and almost all the religions believe in. Even those religions like Buddhism and Jainism, which do not believe in God, give importance to karma. The Saiva Nayanmars showed an exception to this karmic law. They demonstrated that by grace of Lord Siva, fate or karma could be overcome. Appar Adikal who was tied to a rock and thrown in the sea escaped death.

Self Respect and Honour

Siva is the God Supreme. He is above everything and is the perfection of every virtue, which our mind can comprehend. A Saivite worshipping Siva should have qualities consistent with the greatness of his God. Appar was noted for his humility and obedience. He says 'my duty is to stay in service and your (God's) duty is to look after me' (என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே; நின்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்). What ever that happens to him he takes as the work of Siva's grace and stay contented with it.

Many pray to God asking for favours. If one falls into problems, he just prays for relief or may do a special poojah or archana with many offerings. Sometimes he prays making a promise of giving a gift to God if his prayer is answered. It is common knowledge that at few instances one gets what he wanted even without going to the temple and praying, and he does not always get what he wanted. God cannot be expected to grant everything to everyone. A line in Appar Adikal's Thevaram verse (வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்) is mistakenly interpreted, even by some scholars, to mean that God gives everything what one asks. If we give some thought to it, we will learn that what we need is not always known to us, but God knows what is needed to us. A patient may like to have a particular food item of his choice. It is the Doctor who knows which food items is required for him. It may not be the choice of patient. Such is the case with our need and God's offer to us, It is, therefore, foolish to expect God to give everything that we need. He only gives according to our needs, which is best known to Him.

Begging is discouraged in the Tamil tradition. A verse in the Sangam literature says, 'It is a great virtue to offer charity; but it is a greater virtue not to accept it. It is shameful to beg; but it is more shameful to refuse when one begs'. A Saivite who came in the tradition of Saiva Tamils, and who has full faith in Siva, will not ask for favours.

சந்தேகம் தெளிதல்

விளக்கம் அளிப்பவர் : வாரணன்

“சந்தேகம் தெளிதல்” என்ற இப் பகுதிக்கு அன்பர்கள் தங்கள் சந்தேகங்களை எழுதி விளக்கம் பெறலாம்.

கேள்வி : ப. பீரதீசா, கொழும்பு

விரதம் இருத்தல் என்றும் உபவாசம் இருத்தல் என்றும் சொல்கிறோம். இரண்டும் ஒன்றா அல்லது வேறுபட்டனவா? இவற்றின் பொருள் என்ன?

பதில் :

விரதம் என்பது இதனைச் செய்ய வேண்டும் இதனைச் செய்யக்கூடாது என்று ஒரு வரையறையிட்டு ஒழுகுதல் ஆகும். திருக்குறளுக்கு உரை செய்த பரிமேலழகர், விரதங்களாவன இன்ன அறம் செய்தல் எனவும், “இன்ன பாவம் ஒழிதல் எனவும் தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்ப வரைந்து கொள்வன,” என எழுதுகிறார். தவத்திரு ஆறுமுக நாவலர், “மனம் பொறி வழி போகாது நின்றற் பொருட்டு உணவை விடுத்தேனுஞ் சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலுங் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழிபடுதல்”, என்று தனது சைவவினாவிடை இரண்டாம் புத்தகத்தில் விளக்குகிறார். ஆகவே விரதத்தின் முக்கிய நோக்கம், எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய மூன்றாலும் தீயனவற்றை விலக்கி நல்லனவற்றைக் கொண்டு இறைவனைத் தொழுதல் என்பது பெறப்படும். உணவை விடுத்தலும் சுருக்குதலும் இதற்குத் துணை புரியும் உணவை ஒழிப்பது மட்டும் விரதம் இருத்தல் அல்ல; பட்டனி இருத்தல் ஆகும்.

உபவாசம்; என்பதன் பொருள் அருகில் இருத்தல் என்பதாகும் எதன் அருகில் என்றால் வழிபடு பொருளின் அல்லது தெய்வத்தின் அருகில் என்பதே பதில். அருகில் என்பது இடத்தால் நெருங்கி இருப்பதையும் மனத்தால் நெருங்கி இருப்பதையும் குறிக்கும். இப்படி உபவாசம் இருப்பதற்கும் விரதம் இருத்தல் போல் மனம் வாக்கு காயத்தினால் தீயதை விலக்கி நல்லதைக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே விரதமிருத்தல், உபவாசமிருத்தல் என்பன இரண்டும் பொருளால் சிறிது வேறுபடுகின்றன; ஆயினும் இரண்டின் நோக்கமும் செயற்பாடும் ஒன்றாக உள்ளன.

கேள்வி : சி. உலகநாதன், திருநெல்வேலி.

இன்று சில கோயில்களில் பூசை முடிந்த பின் ஐயர் விபூதியைக் கையில் தராமல் நெற்றியிலே பூசுகிறார் அதுவும் பெருவிரலால் பூசுகிறார். பெண்களுக்கும் நெற்றியில் பூசுகிறார் இவை சரியானவையா?

பதில் : இவை தவறானவைகள். விபூதி தரும் போது இரண்டு கைகளையும் நீட்டி வாங்கித் தரிக்க வேண்டும். சிவ தீட்சை பெறாதவர் கையால் விபூதி வாங்கித் தரித்தல் கூடாது என்று தவத்திரு ஆறுமுக நாவலர் கூறுகிறார்.

கேள்வி : ஆ. நடராசா, கொழும்பு.

- i. சங்க நூல்களில் தைப்பொங்கல் பற்றிய செய்திகள் இருக்கின்றனவா என்பது சந்தேகம். அதைத் தீர்ப்பதற்காகத் தைப்பொங்கல் பற்றிய செய்திகளாகக் கூறும் இரண்டொரு சங்கப் பாடல்களைக் குறிப்பிடுவீர்களா?
- ii. லிங்கோற்பவ காலம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “இது சிவராத்திரி இரவு 11.30 மணிக்கும் 1.00 மணிக்கும் இடைப்பட்ட காலமாகப் பொதுவாகக் கொள்ளப்படுகிறது” என விடை கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள பொதுவாக” என்ற சொல்லின் பொருள் என்ன? சிவராத்திரி தினத்தன்று சூரியன் மறைந்து பதினான்கு நாழிகைக்கு மேல் வரும் ஒரு முகூர்த்தமே லிங்கோற்பவ காலமென்று தெளிவாக விடை கூறினாலென்ன?
- iii. ஒரு முகூர்த்தம் என்பது இரண்டு நாழிகை, 48 நிமிஷம். இதை மறந்து லிங்கோற்பவ காலத்தை 1 மணி 30 நிமிஷங்களாக வரையறை செய்ததேன்?

பதில் : i. உடன் கலந்த நுரையுடன் கூடிய, இனிய பாலைப் பொங்கல் பானையில் நிரப்பும் செய்தி “மரையான் கறந்த நுரைகொள் தீம்பால்” என்ற புறநானூற்று அடி மூலம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. முற்றத்தில் வளர்ந்த குலையுடன் கூடிய வாழை இலையில், பொங்கியதைப் பகிரும் செய்தியை “கூதளங் கவினிய குளவி முன்றிற் செழுங்கோள் வாழை யகலிலை பகுக்கும்” என்ற தொடர் தருகிறது.

- ii. ஒரு முகூர்த்தம் 3 3/4 நாழிகை. இது 1 1/2 மணித்தியால நேரம். (2 நாழிகையை ஒரு முகூர்த்தமாகக் கொள்ளும் வழக்கமும் முன்பு இருந்ததென நூல்கள் மூலம் அறியக்கிடக்கிறது. இது சமணத்தில் காணக்கூடியது என்று கூறுவர்.) 14 நாழிகைக் காலம் 5 மணி 36 நிமிடமாகும். சூரிய அஸ்தமனத்தைப் பிற்பகல் 6.00 மணியாகக் கொண்டு லிங்கோற்பவகாலம் தொடங்குவதை இரவு 11.30 மணியாகக் கொள்ளும் வழக்கம் உண்டு. இதன்படி இக்காலப் பகுதி இரவு 11.30 மணி தொடங்கி 1.00 மணி வரையாகும். இது அறிஞர் பலரின் கருத்தாகவுள்ளது. இன்று சைவமக்கள் பல நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். சூரிய அஸ்தமனம் (உதயமும் கூட) நாட்டுக்குநாடு வேறுபடுகிறது. இந்திய இலங்கை நேரங்கள் கூட வேறுபடுகின்றன. இதனால் லிங்கோற்பவ காலம் சூரியன் மறைந்து 14 நாழிகைக்கு மேல் வரும் ஒரு முகூர்த்தம் என்று கூறமுடியாமலிருக்கிறது. இதனாலேயே “பொதுவாக” என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

iii. இக் கேள்விக்கான விடையும் மேலே தரப்பட்டுள்ளது.

நினைவீடு கொள்வதற்கு

பார்த்திப

ஆனி

01	15.06.2005	புதன்	மாதப்பிறப்பு
05	19.06.2005	ஞாயிறு	பிரதோஷ விரதம்
07	21.06.2005	செவ்வாய்	புரணை விரதம்
15	29.06.2005	புதன்	கலிக்காமர் குருபுசை
19	03.07.2005	ஞாயிறு	பிரதோஷ விரதம்
22	06.07.2005	புதன்	அமாவாசை விரதம்
26	10.07.2005	ஞாயிறு	சதுர்த்தி விரதம்
			மாணிக்கவாசகர் குருபுசை
27	11.07.2005	திங்கள்	அமர்ந்தியார் குருபுசை
28	12.07.2005	செவ்வாய்	குமாரஷஷ்டி விரதம்
			இரவு நடேசரபிஷேகம்
29	13.07.2005	புதன்	உதயம் ஆனி உத்தர தரிசனம்

புத்தக விந்நப்பனை

- ◆ திருவாதவூரடிகள் புராணம்
(ம. க. வேற்பிள்ளை அவர்களின் விருத்தியுரையுடன்)
- ◆ திருவாசகம்
- ◆ Understanding Saiva Siddhanta Philosophy.
And Outline of Saivism
- ◆ சைவத்தை அறியுங்கள்.
- ◆ சீவபுராணம் விளக்கவுரை
- ◆ வள்ளுவம் வழங்கும் தமிழ் தத்துவம்
- ◆ உயர்வுமிகு சைவசமயம் உடன்பாடற்ற வழிபாடு
மகாபைரவர்
- ◆ தத்துவ உலகில் தடம் பதித்த பண்டிதர் மு.கந்தையா
- ◆ ஈழத்துச் சித்த சீரோமணிகள்
- ◆ நல்லை ஆதீன முதல்வர் நற்சரிதம்

ஆகிய நூல்கள் விற்பனைக்கு உண்டு.

கிடைக்கும் இடம்:

சைவநீதி

195, ஆட்டுப்பாட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம்,

ஐம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு
விக்ரிகங்கள், வீட்டுப்பூசைப் பொருட்கள்,
கலைநயம் மிக்க சீலா விக்ரிகங்கள்,
கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக்
குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள்,
ஆலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், திரைச்
சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வாக
மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாத்தியங்
கள், இந்திய கலைத்திறம் படைத்த குத்து
விளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள்
குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலையரசி

23/1, விவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-13.

தொ.பே: 2478885

சைவநீதி மாத இதழ்

பெறுமதி விபரம்

தனிப் பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு

ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில்

ஆண்டொன்றிற்கு ஸ்ரேலிங் பவுண்ட் 10

அல்லது US\$ 15

சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள்
பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம்
ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி

C. Navaneethakumar,

No. 30, Ramya Road,

Colombo - 04.

Sri Lanka.

Tel : 2580458